

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ ΜΕ ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 33
www.koinonikikainotomia.gr

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2020

ΕΚΔΟΤΗΣ: Μ.Κ.Ο. «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ»
Υπεύθ. Σύνταξης: Δημ. Ηλιάκης, τηλ. 6974322338

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΙΣ 31 ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ 31 ΗΜΕΡΕΣ

Στην αφετηρία (μέρος Γ')

Η λειτουργία σημαντικότερη της εργολαβίας

Ήμουν υποψήφιος Δήμαρχος στις τοπικές εκλογές και με έτρωγε το σαράκι, τι θα μπορέσω να προσφέρω, αν εκλεγώ, για να βελτιώσω τις συνθήκες που ζει ο κάθε πολίτης στο Δήμο μας.

Φοβόμουν γιατί δεν πίστευα ότι ήμουν άξιος, αν θα μπορέσω να αλλάξω τις συνθήκες με τις οποίες ζούσαν οι γέροντες και οι νέοι του Δήμου.

Δεν ήξερα αν κατάφερα να βελτιώσω τις ανισότητες μεταξύ των επαγγελματιών του Δήμου μου στον ανταγωνισμό τους με τις ξενόφερτες μεγάλες επιχειρήσεις.

Δεν ήξερα αν θα με βοηθούσαν αυτοί για τους οποίους θα αγωνιζόμουν, να βελτιώσουν τη ζωή τους. Δεν ήξερα αν οι Νόμοι του Κράτους και η θέληση των κομμάτων αποδέχονταν ή απέρριπταν τις κοινωνικές μου παρεμβάσεις γιατί βλέποντας καθημερινά το συντοπίτη μου στα μάτια, δεν θα μπορούσα ποτέ να τον αδικήσω υπακούοντας σε μία κομματική ολιγαρχία.

Ήξερα μόνο ένα πράγμα: ότι σε κάθε αλλαγή για το καλύτερο, δεν υπάρχει έτοιμος δρόμος.

Ότι, έπρεπε εγώ με τους λίγους που θα πίστευαν στις ελπίδες μιας δίκαιης λειτουργίας της κοινωνίας, στηριγμένοι στο άνισο, το άδικο, το αυθαίρετο κάθε κοινωνικής δράσης, από όπου κι αν προέρχεται, εξοπλισμένος από τις σκέψεις και την πείρα των αδικημένων, των θυμάτων του συστήματος, των μικρών αναξιοπαθούντων και των αδυνάτων, να γεννήσουμε νέες σκέψεις και νέες πιο χρήσιμες προτάσεις και δομές κοινωνικής λειτουργίας.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΝΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Με αυτές τις προτάσεις έπρεπε να βρούμε πρακτικές δράσεις ηθικότερες και από τους νόμους (χωρίς να παρανομούμε), για να τις εφαρμόσουμε στη κοινωνία του Δήμου μας.

Αυτή ήταν μια ενδιαφέρουσα αποστολή η οποία θα δικαίωνε την υποψηφιότητά μου, αν και, μετα βεβαιότητας, όσο έξυπνες εφαρμογές δράσεων υλοποιούσαμε, ήξερα ότι θα πρέπει να κοινωτάω με πολλά συμφέροντα, ίσως και κόμματα εξουσίας. Ωστόσο λίγο με φόβιζε αυτό, γιατί με ενδιέφερε η αποστολή μου κι όχι το Δημαρχιλίκι.

Τότε η πολιτική και κρατική εξουσία θα προσεχε περισσότερο το Δήμο μας γιατί σίγουρα θα ήθελε να εμφανίζεται πιο αρεστή στους συντοπίτες μου. Έτσι, θα υποχρεωνόταν να χρηματοδοτήσει τις υποδομές που είχε ανάγκη η κοινωνία του Δήμου μας.

Σαν Δήμαρχος (αν εκλεγόμουν), δεν θα είχα αποστολή να τρέχω στα Γραφεία της Εξουσίας να παρακαλώ για χρηματοδοτήσεις έργων και μάλιστα αν δεν είχαν τη καθολική αποδοχή της κοινωνίας.

Η κοινωνική μας αποστολή, θα υποχρέωνε την εξουσία να χρηματοδοτεί τα έργα υποδομής που θα στηρίζουν τις κοινωνικές και επαγγελματικές δράσεις των πολιτών του Δήμου. Δεν φαντάζομαι την αποστολή μου να είναι δημιουργός συ-

χνά ανώφελων εργολαβικών έργων. Αποστολή μου θα πρέπει να είναι οι κοινωνικοί αγώνες που θα κάνουμε μαζί με τους συντοπίτες για χάρη όλων των πολιτών, από τους οποίους αγώνες θα γεννώνται νέες κοινωνικές λειτουργίες, οι οποίες θα επιβάλουν στη Κρατική Εξουσία να υλοποιεί υποδομές στήριξης των κοινωνικών αυτών δραστηριοτήτων. Έτσι, πρώτα από όλα, μόλις εκλεγώ (και όχι μόνο προεκλογικά) αισθάνομαι ότι είναι υποχρέωση μου, να συντάξω μαζί με το σύνολο των συμβούλων και τη συναίνεση των πολιτών, προγράμματα τα οποία θα αναλάβουμε όλοι να υλοποιήσουμε. αφού πρέπει πρώτα να καθορίσουμε τα ΚΡΙΤΗΡΙΑ με τα οποία θα έχει προτεραιότητα το κάθε έργο και η κάθε δράση.

Έτσι, για να έχω την εμπιστοσύνη και τη συναίνεση όλων των πολιτών, γιατί δεν θα μπορού να μεροληπτώ, δεν χαρίζομαι σε κανένα και όλοι μαζί να αισθανόμαστε ότι συμμετέχουμε σε μια δίκαιη λειτουργία της κοινωνίας μας. Ίσως αυτό να είναι το μυστικό της ευημερίας και της προόδου της κοινωνίας του Δήμου μας. Τότε, αφού συνειδητοποιήσα και αποδέχτηκα ότι μόνο αυτή μπορούσε να είναι η αποστολή μου, αποφάσισα ότι αξίζει να είμαι υποψήφιος Δήμαρχος, για να αναλάβω, αν εκλεγώ, την αποστολή αυτή.

**«Το πρόσωπο του υποψήφιου
Δήμαρχου είναι εικονικό»**

Δημήτρης Ηλιάκης

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψιν ότι:

Οι άνθρωποι, παγκοσμίως, πέραν των εξήντα, αποτελούν ένα πολύ μεγάλο μέρος του πληθυσμού και μέχρι το 2050 θα είναι δύο δις (θα είναι δηλαδή κατά πολύ περισσότεροι από τα παιδιά κάτω των δεκαπέντε χρόνων)!

Και στην Ελλάδα αντιπροσωπεύουν έναν πληθυσμό. Μια διαχρονική πρόταση της κοινωνικής καινοτομίας μπορεί να φέρει την Τρίτη ηλικία στο προσκήνιο. Δηλαδή ένα θεσμοθετημένο Συμβουλευτικό Σώμα Γ

ηλικίας δίπλα στον Δήμο, στην Περιφέρεια και το Κράτος εκλεγμένο μόνο από πολίτες της Γ ηλικίας θα αναδεικνύει το κοινωνικό οικονομικό και άλλα θέματα που αφορούν την μεγαλύτερη ομάδα πληθυσμού.

Τα δικαιώματα των ανθρώπων της τρίτης ηλικίας δεν προστατεύονται από καμία Διεθνή Χάρτα δικαιωμάτων, ούτε από πρωτόκολλα.

Αρνητική συμπεριφορά, προκαταλήψεις, κουλτούρα απόρριψης ή παραγκωνισμού των ηλικιωμένων, αποτελούν κοινά ποιοτικά στοιχεία

της σύγχρονης κοινωνίας, όχι μόνο στον τόπο μας.

Οι διακρίσεις σε βάρος της τρίτης ηλικίας παρουσιάζονται πολυεπίπεδα και σε πολλές μορφές, είναι ανεκτές από την ευρύτερη κοινωνία και οδηγούν μεγάλη μερίδα ηλικιωμένων στον αποκλεισμό και την απομόνωση. Στατιστικές μελέτες δείχνουν ότι πολλά άτομα μεγαλύτερης ηλικίας αντιμετωπίζουν βίαιες συμπεριφορές ακόμα και μέσα στην οικογένειά τους ή και στους χώρους φροντίδας όπου φιλοξενούνται. Σε

πολλούς αφαιρείται το δικαίωμα να αποφασίζουν για βασικά δεδομένα της ζωής τους, όπως τα οικονομικά, η περιουσία, η ιατρική περίθαλψη. Πολλοί δεν έχουν δικαίωμα σε ποιοτική ιατρική φροντίδα και αφήνονται να υποφέρουν μέχρι τέλους.

Στις περιπτώσεις που τους αποδίδονται κάποια δικαιώματα από το κράτος, βρίσκονται αντιμέτωποι με συμπεριφορές απαξίωσης ή χειρότερα σε αντιμετώπιση φιλανθρωπίας και χάριτος.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 11

Ένας νέος που κρυφάκουγε

Είμαι ένας νέος εργαζόμενος μετά τις επιτυχημένες σπουδές μου και αρκετά σκεπτόμενος και κοινωνικοποιημένος.

Με λένε Αναστάση και πήρα το θάρρος να γράψω αυτό το σημείωμα γιατί θα σκάσω με αυτά που άκουσα πριν λίγο.

Κρυφάκουγα μια κοινωνική συνάντηση πολιτών και κομματάρχων όπου όλοι εντελώς καλοπροαίρετα κατέθεσαν τις απόψεις και τις κοινωνικές τους πεποιθήσεις και εγώ έκπληκτος, σχεδόν εμβρόντητος τα άκουσα όλα.

Σήκωσα τα μάτια μου στον ουρανό και είπα: Θεέ μου δεν είναι δυνατόν.

Φίλοι μου, όσοι με διαβάσετε με συγχωρείτε για όσα πω, αλλά δεν αντέχω να μην τα πω.

Τους γνωρίζω όλους, ένα προς ένα, ειδικά τους κομματάρχες. Ο Μανώλης, αυτός ο σοσιαλιστής θα συζητά για την καθημερινότητα με τον νεοφιλελεύθερο και θα συνεννοούνται για την καθημερινότητά μου.

Μα αυτός θεωρεί άπληστους και άδικους όσους έχουν αποκτήσει πλούτο. Και τους κρίνει χωρίς καν να τους δικάσει. Αυτός ο Μανώλης σας λέω έχει το κόμμα κοινωνικό του όπλο και καθιερώνεται στην κοινωνία μέσα από το κόμμα. Δεν μπορεί ποτέ να εναντιωθεί σε αυτό αν χρειασθεί. Λέει ψέμματα.

Για ποια ίσα δικαιώματα μιλά όταν αυτός τα ξέρει όλα και επηρεάζει αποφάσεις χωρίς να συζητά με όλους τους πολίτες και όχι μόνο με συντρόφους του.

Από την άλλη αυτός ο φιλελεύθερος Κώστας που είναι ταγμένος στην υπηρεσία του Βουλευτή του, από τον οποίο άμεσα ή έμμεσα οικονομικά ή κοινωνικά επιβιώνει. Είμαι σίγουρος ότι το μόνο που θα κάνει είναι να ενημερώνει τον βουλευτή του και αν γίνουν άλλες κοινές συζητήσεις να διοχετεύει τη γνώμη του βουλευτή. Είναι φιλελεύθερος, αλλά ποτέ ελεύθερος.

Όσο για τον σοσιαλδημοκράτη Μιχάλη, αυτός είναι ένας χοχλιός, που προχωρά γλύφοντας.

Θέλει να τα έχει καλά με όλους και γι' αυτό είναι στο κέντρο. Όποτε θέλει φιλεύεται με σοσιαλιστές και όποτε θέλει με φιλελεύθερους. Ίσως να έχει τη χρησιμότητά του αυτός.

Τώρα τι να σας πω για τον παλιό συμμαθητή μου τον νεοφιλελεύθερο Κυριάκο. Αυτός από παιδί ήταν εγωκεντρικός και πίστευε σε μια ανωτερότητα κάποιων ανθρώπων και του ίδιου, οι οποίοι με κάθε τρόπο θεωρούν απαραίτητους τους εαυτούς τους για να πάει καλά η κοινωνία. Δεν νομίζω ότι σκοπός του ως νεοφιλελεύθερος είναι μόνο ο πλούτος, αλλά περισσότερο μέσω αυτού η κυριαρχία. Πως μπορώ να τον φανταστώ ότι θα συνεργασθεί ειλικρινά με άλλους για τιμιότητα και Ανθρωπιά!

Όσο για τον Κομμουνιστή τον Ανδρέα θεωρώ ότι αυτά που λέει τα πιστεύει, αλλά στη ζωή του (ίσως εξ ανάγκης) πολλές φορές τα έχει προδώσει. Σε κάθε περίπτωση είναι τόσο αδέσμευτος και ανεξάρτητος χαρακτήρας που αν κυβερνήσει το κόμμα, νομίζω ότι τότε θα αντιδράσει πάλι σε δεσμεύσεις και εξαρτήσεις.

Η ειλικρίνειά του όμως τώρα δεν θα τον αφήσει σε πολλές περιπτώσεις να συμπλεύσει με τους υπόλοιπους.

Μα γιατί τότε σκηνοθέτησαν μια πολύ ωραία συζήτηση; Ίσως και αν την θέλουν στο βάθος της καρδιάς τους, ξέρουν ότι δεν θα υπακούσουν σε αυτήν. Τουλάχιστον θέλουν να εκμυστηρευτούν τα ενδόψυχα τους και μόνο.

Προσδοκώ όμως στους ελεύθερους ενεργούς πολίτες, τους σκεπτόμενους και ακομμάτιστους, οι οποίοι στη συζήτηση έκαναν εύστοχες ερωτήσεις, που προς το παρόν τουλάχιστον έμειναν αναπάντητες.

Και μόνο με τον γέροντα Σωκράτη δροσίστηκε η νεανική μου ψυχή.

Γέροντα σοφέ και αγαπημένε αν και είσαι κουρασμένος μπορείς να κάνεις πολλά.

Και το σπουδαιότερο κουράσου λίγο ακόμα για μας τους νέους. Σπρώξε μας λίγο.

Σου υπόσχομαι ότι δεν θα σε κουράσουμε πολύ.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΗΓΕΤΕΣ

«Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΑΣΤΕΓΟΥ»

Δυστυχώς ή ευτυχώς, ο πνευματικός άνθρωπος όταν δημιουργεί πνευματικό έργο δεν μπορεί παρά να είναι άστεγος –ιδεολογικά, πολιτικά, κοινωνικά, θρησκευτικά.

Του **ΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Στη μακρά περίοδο της μεταπολίτευσης, ενώ μας έτρεφε πνευματικά ο Σεφέρης και ο Ελύτης, θεωρούσαμε ότι οι διάδοχοί τους, είναι διάφοροι επιφανείς, οι οποίοι, ερχόμενοι εκ Παρισίων ως επί τον πλείστον, κατελάμβαναν θέσεις στα πανεπιστημιακά ιδρύματα, κοινώς γίνονταν δημόσιοι υπάλληλοι και αξιοποιώντας το κύρος του πανεπιστημιακού αποφαίνονταν για το παρόν και το μέλλον του τόπου.

Ποια καινούργια αντίληψη γεννήθηκε για την ευρωπαϊκή Ελλάδα σ' αυτά τα χρόνια; Καμία. Οι λεγόμενοι πνευματικοί άνθρωποι άφησαν στο έλεος της τρέχουσας πολιτικής, της κατοικίας τους, μια δυναμική που οι προκάτοχοί τους, απ' τον

θεοτοκά ως τον αριστερό Τσίρκα, είχαν διαπραγματευθεί με τα δικά τους όπλα.

Ήταν ο Τσίρκας αριστερός; Ήταν, όμως όταν έγραφε τις «Ακυβέρνητες πολιτείες», τις έγραφε ως άστεγος. Ήταν ο Σεφέρης δεξιός; Μπορεί, όμως όταν έγραφε το «Μυθιστόρημα», δεν το έγραψε ως δεξιός. Άστεγος αισθανόταν κι αυτός στην Ελλάδα που επιθυμούσε. Αν είσαι πανεπιστημιακός, χρίζεις εκ της θέσεως και πνευματικός άνθρωπος, οπότε αν θέλεις να υπερασπιστείς το πνευματικό σου έργο, φρόντισε τη θέση του πανεπιστημιακού.

Ο Θεοτοκάς, ο Τερζάκης ή ο Ελύτης δεν μιλούσαν στο όνομα της θέσης τους στο Δημόσιο. Μιλούσαν στο όνομα του έργου τους.

Ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Το πρόβλημα του πνευματικού κόσμου στα χρόνια της μεταπολίτευσης, που διαρκεί ως τις μέρες μας το επαναλαμβάνω, είναι ότι αυτός πέρασε στα χέρια των πανεπιστημιακών.

Κοινωνική δράση πολιτών

Πάντοτε στην ιστορία ο εθελοντισμός, η έμπρακτη, δηλαδή, συμμετοχή στην άρση ή τη βελτίωση μιας κατάστασης ήταν η κινητήρια δύναμη αλλαγών και ριζικών ανατροπών. Γιατί «Κοινωνική Δράση» σημαίνει πρώτα απ' όλα συνειδητοποίηση του αγώνα και της προσφοράς για να αλλάξει μια μη επιθυμητή κατάσταση. Σημαίνει ότι κάποιος είναι διατεθειμένος να επωμιστεί το κόστος προσφέροντας είτε ελεύθερο χρόνο είτε χρήμα είτε τεχνογνωσία. Σημαίνει, επίσης, εξειδικευμένη γνώση και βούληση για το πώς αλλάζουν τα πράγματα. Και είναι ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπίσει μία κοινωνία τις κατεστημένες νοοτροπίες και τη διαφθορά της γραφειοκρατίας. Σημαίνει ακόμα, ανθρώπινα δικαιώματα, δικαιώματα του πολίτη, αλλά και πάλη για να εκφραστούν. Υπό αυτή την έννοια, μπορεί να γίνει κινητοποίηση των πολιτών για να θέσει την λειτουργία της κοινωνίας και του Κράτους κάτω από τον αυστηρό κοινωνικό έλεγχο. Διότι μόνο ένας έλεγχος μπορεί να είναι πιο αποτελεσματικός. Κι αυτός δεν είναι ούτε ο αστυνομικός, ούτε ο νομικιστικός έλεγχος των δημοσίων υπαλλήλων. Ο πιο ουσιαστικός έλεγχος είναι ο ηθικός και κοινωνικός έλεγχος των πολιτών που δεν αφήνει περιθώρια διαφυγής σε παρακμιακές λειτουργίες. Συνεπώς, η αποτελεσματική διαχείριση ανθρώπινων πόρων στο επίπεδο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μπορεί να επιτευχθεί με συνέργειες και την οριζόντια συνεργασία της Τοπικής Αυτοδι-

οίκησης με τις Οργανώσεις της Κοινωνίας των Πολιτών.

Και αυτό είναι που λείπει σήμερα. Ο πολίτης δεν πιστεύει ότι ακόμα και να κάνει κάτι καλό, η Πολιτεία θα του το ανταποδώσει. Αντίθετα, πιστεύει ότι η Πολιτεία στρεβλώνει τις αξίες και ανταποδίδει στο λουφαδόρο, στην αρπαχτή, στην πονηριά. Και σου λέει «Γιατί να είμαι εργατικός; Γιατί να είμαι εγώ το κορδίδο και να απολαμβάνουν οι προσποιούμενοι το δημόσιο συμφέρον?».

Ο κοινωνικός ακτιβισμός που γίνεται με πρωτοβουλία των ίδιων των πολιτών προϋποθέτει την ανοιχτή κοινωνία και όχι τα κλειστά, ολιγαρχικά πολιτικά συστήματα, που απαγορεύουν τις πρωτοβουλίες των πολιτών. Και η ανοιχτή κοινωνία κατακτιέται, διευρύνεται και γίνεται πιο ανεκτική και αλληλέγγυα μέσα από την ελεύθερη δράση των κοινωνικών ενεργών πολιτών.

Σαφέστατα είναι και ζήτημα ιδεολογικής προσέγγισης. Οι ιδεολογίες μπορούν να «σπρώξουν» τα πράγματα μπροστά, να βελτιώσουν τις συνθήκες ή να οδηγήσουν στην οπισθοδρόμηση. Οι ιδεολογίες επιδρούν, καταλυτικά, όπως και οι τεχνολογίες, στην εξέλιξη μιας κοινωνίας. Η ιδεολογική προσέγγιση έχει σχέση με την οργανωτική κουλτούρα μιας Πολιτείας. Μία οργανωτική κουλτούρα με παραγωγικές και δημιουργικές αξίες είναι το ζητούμενο για την επανεκκίνηση όχι μόνο της οικονομίας, αλλά και της κοινωνικής ανάπτυξης. Αυτά τα ζητήματα τα θέτουν επί τάπητος ενεργοί πολίτες.

Η ΜΑΥΡΗ ΤΡΥΠΑ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

Η πρόληψη σώζει ζωές και μειώνει τις δαπάνες για περιθαλψη. Το 70% της πρόωρης θνησιμότητας και νοσηρότητας θα μπορούσαν να αποφευχθούν. Για κάθε ευρώ που δαπανάται στην πρόληψη εξοικονομούνται 5 ευρώ για περιθαλψη.

Στην Ελλάδα όμως η πρόληψη είναι ιδιαίτερα υποβαθμισμένη στις προτεραιότητες της πολιτείας, στην πρακτική των γιατρών και στη συνείδηση των πολιτών. Και κυρίως, είμαστε η μόνη ευρωπαϊκή χώρα χωρίς οργανωμένη Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, που αποτελεί τη ραχοκοκαλιά κάθε συστήματος Υγείας και το προνομιακό πεδίο για την άσκηση της πρόληψης και της προαγωγής υγείας. Με αποτέλεσμα να χάνουμε κατά μέσο όρο 10 χρόνια από το προσδόκιμο ζωής μας. Αλλά ακόμη και όσοι ασχολούνται με την πρόληψη κάνουν συχνά το λάθος να ταυτίζουν την πρόληψη μόνο με τις προληπτικές εξετάσεις.

Πρωτογενής και δευτερογενής πρόληψη

Οι προληπτικές εξετάσεις συνιστούν τη δευτερογενή πρόληψη, προκειμένου να εντοπιστεί ένα νόσημα σε πρώιμο στάδιο, ώστε η θεραπευτική αγωγή να έχει μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας.

Πιο σημαντική όμως από τη δευτερογενή πρόληψη είναι η πρωτογενής, η οποία αποσκοπεί στην καταπολέμηση ή στον έλεγχο των παραγόντων-αιτιών που προκαλούν τη νόσο και τον πρόωρο θάνατο.

Οι πιο σημαντικοί από τους παράγοντες αυτούς είναι το κάπνισμα-ειδικά στην Ελλάδα-, η κακή διατροφή, η παχυσαρκία, η έλλειψη άσκησης, το στρες, η οδική ανευθυνότητα, η επικίνδυνη σεξουαλική συμπεριφορά, οι μειωμένοι εμβολιασμοί.

Και δυστυχώς στη χώρα μας η πρωτογενής πρόληψη είναι ακόμη πιο υποβαθμισμένη από τη δευτερογενή, παρά τα βήματα που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια, με μεμονωμένα όμως προγράμματα και αποσπασματικές παρεμβάσεις.

Αλλά και σε ό,τι αφορά τις προληπτικές εξετάσεις, επικρατούν σύγχυση και άγνοια. Ο προσυμπτωματικός έλεγχος μπορεί να πραγματοποιηθεί είτε σε ατομική βάση, το γνωστό check-up, είτε σε ομαδική.

Στην πρώτη περίπτωση αποτελεί πρωτοβουλία του ίδιου του πολίτη να τις πραγματοποιήσει, είτε πρόκειται για προσωπική επιλογή είτε έπειτα από προτροπή του γιατρού του.

Συνήθως προσφέρεται η δυνατότητα κάλυψης του σχετικού κόστους από την ιδιωτική και σπανίως από την κοινωνική ασφάλιση, αλλά δεν είναι και λίγες οι περιπτώσεις που ο ίδιος ο πολίτης καταβάλλει όλο ή μέρος του κόστους.

Το check-up κατά κανόνα περιλαμβάνει ένα ευρύ φάσμα εργαστηριακών εξετάσεων και ορισμένων ελέγχων.

Τα τελευταία χρόνια προσφέρονται και εξελιγμένες εξετάσεις. Πολλοί Έλληνες δεν πραγματοποιούν τις βασικές εξετάσεις, με αποτέλεσμα να διαπιστώνουμε ανεπίτρεπτα ποσοστά για ευρωπαϊκή χώρα, ιδιαίτερα στα χαμηλότερα κοινωνικοοικονομικά στρώματα, σύμφωνα και με τα ευρήματα των πανελλαδικών έρευνών υγείας.

Όσον αφορά την καταπολέμηση των παραγόντων-αιτιών που προκαλούν την νόσο και τον πρόωρο θάνατο (όπως μειωμένοι εμβολιασμοί, οδική ανευθυνότητα, κάπνισμα, κακή διατροφή, παχυσαρκία, κλπ) η αντιμετώπιση ή ελαχιστοποίηση αυτών των παραγόντων είναι πολιτική απόφαση να διαθέσει πρωταρχικά χρηματοδότηση αποτελεσματικών προγραμμάτων, τα οποία θα αποφέρουν τεράστια οφέλη ακόμα και σε οικονομικούς όρους. Υπό το πρίσμα αυτό είναι επιτακτική η ανάγκη για απευθείας μεταφορά πόρων π.χ. από την κατανάλωση επιβλαβών για την υγεία προϊόντων ή ακόμη και από την επιβολή προστίμου για παραβίαση τέτοιων προγραμμάτων.

Παράλληλα να καθιερωθεί βιβλιάριο ή κάρτα υγείας κάθε πολίτη για να ενημερώνεται με τις υποχρεωτικές προληπτικές προχωρημένες για ένα σύνολο κινδύνων εξετάσεις, οι οποίες να παρέχονται δωρεάν και να είναι υποχρεωτικές για άσκηση οποιουδήποτε επαγγέλματος ιδιωτικού ή δημόσιου φορέα ή αυτοασχολούμενου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΠΡΩΤΑ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Ο άνθρωπος, ως πολίτης, δεν πρέπει να είναι υποκείμενο βοήθειας, αλλά Σεβασμού.

Δεν πρέπει να δέχεται να ζει κάτω από την κάθε απόφαση συμπόνιας, αλληλεγγύης, ελεημοσύνης που επινοούν οι αρμόδιοι που προγραμματίζουν.

Όλο το σύστημα πρέπει να υπακούει σε μερικές αρχές αξιοπρέπειας του ανθρώπου με επίκεντρο και πρωταγωνιστή το άτομο. Όπως:

1) Για την υγεία του ανθρώπου προέχει η προληπτική ιατρική, με πολύ σοβαρές και υποχρεωτικές εξετάσεις. Έτσι και οι ασθένειες, και οι θάνατοι και οι δαπάνες υγείας, θα περιοριστούν αισθητά εις βάρος αυτών που πλουτίζουν από τις αρρώστιες των πολιτών.

2) Η υγεία δεν είναι υπόθεση των εργαζομένων και των εισφορών τους, αλλά του κάθε ανθρώπου.

3) Κάθε πολίτης είναι διαχειριστής των δικών

του εισφορών. Οι εισφορές του σε έντοκο εγγυημένο από το Κράτος, λογαριασμό ανάλογης Τράπεζας, δημιουργούν μία καρτέλα όπου φαίνονται και οι προσωπικές του δαπάνες υγείας.

Τις δαπάνες που είναι πάνω από τις εισφορές καλύπτει το Κράτος. Τις εισφορές που είναι πάνω από τις δαπάνες εισπράττει το Κράτος σε ειδικό κοινωνικό λογαριασμό, ο οποίος αν χρειαστεί συμπληρώνεται από τον Κρατικό προϋπολογισμό, για να καλύψει τις ελλειμματικές καρτέλες των πολιτών.

Έτσι ο Κεντρικός Διαχειριστικός λογαριασμός του Κράτους συνδέεται με την καρτέλα υγείας του κάθε πολίτη.

4) Ο ασφαλισμένος διαλέγει και πληρώνει από τα έσοδα της καρτέλας του, την κλινική, τον γιατρό ή το νοσοκομείο, τα οποία πρέπει να έχουν αναρτημένο τιμολόγιο για όλες τις υπηρεσίες που παρέχουν.

Τα εργαλεία της ΕΛΙΤ

Τα συνταξιοδοτικά ταμεία

Τα ταμεία αυτά είναι οι κυριότεροι «συντελεστές» των χρηματαγορών, αφού διαθέτουν κεφάλαια υψηλότερα των 100-200 δις \$ το κάθε ένα, τα οποία επενδύουν σε σταθερή βάση. Η συνολική τους δυναμικότητα, τα κεφάλαια καλύτερα που επενδύουν διεθνώς, υπολογίζονται στα 30 τρις \$ – ένα ποσόν δηλαδή που ξεπερνάει το σύνολο αυτού που διαθέτουν όλοι οι υπόλοιποι επενδυτές μαζί, όπως οι ασφαλιστικές εταιρείες, οι συναλλαγματικές ρεζέρβες των κρατών και τα HedgeFunds.

Το ύψος του ποσού που διαθέτουν τα ταμεία, το οποίο πλησιάζει το 40% του παγκόσμιου ΑΕΠ (περίπου 70 τρις \$), δίνει απάντηση σε αυτούς που αναρωτιούνται, ποιοι είναι οι δανειστές όλων των υπερχρεωμένων κρατών.

Περαιτέρω, τα ταμεία είναι κυρίως κρατικές ή ημικρατικές οργανώσεις, οι οποίες διαχειρίζονται τα χρήματα των συντάξεων των εργαζομένων (ουσιαστικά δηλαδή οι εργαζόμενοι, οι οποίοι κατηγορούν συνεχώς το Κεφάλαιο, απειλούνται από τα ίδια τους τα χρήματα, τα οποία το «συνθέτουν»).

Τα συνταξιοδοτικά ταμεία αποτελούν τους μεγαλύτερους επενδυτές παγκοσμίως, λόγω του μεγέθους τους, αλλά και της μακροπρόθεσμης συσσώρευσης κεφαλαίου εκ μέρους τους. Ο υφιστάμενος μεταξύ τους ανταγωνισμός τα υποχρεώνει στην αναζήτηση βραχυπρόθεσμης κερδοφορίας – ενώ μέσω αυτών οδηγούνται όλο και περισσότερες αποταμιεύσεις των εργαζομένων, στις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Ουσιαστικά λοιπόν συνιστούν τους κυριότερους «αιμοδότες του κτήνους», όπως συνηθίζεται να αποκαλείται πλέον το διεθνές κερδοσκοπικό κεφάλαιο – ενώ η Ιαπωνία, ο Καναδάς και η Καλιφόρνια, διαθέτουν τα μεγαλύτερα συνταξιοδοτικά ταμεία παγκοσμίως.

Ολοκληρώνοντας το θέμα των ταμείων, θεωρούμε ότι η μεγαλύτερη «πληγή» του χρηματοπιστωτικού συστήματος, είναι η αναζήτηση διαρκώς μεγαλύτερης, καθώς επίσης βραχυπρόθεσμης κερδοφορίας. Μέσα από αυτήν την αντίληψη, τα χρήματα δεν επενδύονται, όπως οφείλουν, στην πραγματική οικονομία – οπότε όχι μόνο δεν δημιουργείται «θεμελιώδης» ανάπτυξη, ταυτόχρονα με νέες θέσεις εργασίας, αλλά αποσταθεροποιείται εντελώς το σύστημα.

Οι εργαζόμενοι δεν παίρνουν ελάχιστο τόκο για τις καταθέσεις των εισφορών του, ο οποίος τοκοκ θα αυξανε 25% τις συντάξεις τους.

ΠΑΙΔΕΙΑ

Περί δωρεάν παιδείας

Δεν υπάρχει τίποτε δωρεάν για μια κοινωνία.

Η δωρεάν παιδεία όταν εξαγγέλεται από τον ηγέτη για όλους, περιβάλλει τον εαυτό του με μεγαλοπρέπεια και τους υπηκόους με άδικη φορολογία.

Δεν είναι ηθικό άποροι πολίτες να πληρώνουν σπουδές παιδιών εύπορων οικογενειών

Η δωρεάν παιδεία σκλαβώνει τα ιδρύματα στην κρατική εξουσία, από την οποία εξαρτά αποκλειστικά τα οικονομικά της.

ΟΧΙ στη δωρεάν παιδεία ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ.

Η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ προτείνει:

- Δωρεάν παιδεία (βιβλία, διδασκτρα) θα έχουν τα παιδιά των οποίων το οικογενειακό εισόδημα των γονιών τους είναι κάτω από ένα επίπεδο το οποίο καθορίζει η εκάστοτε Κυβέρνηση.

Δωρεάν σίτιση και διαμονή δικαιούνται όλοι οι άποροι φοιτητές και άλλες ευπαθείς κοινωνικές ομάδες.

Τα Πανεπιστήμια θα ελαφρύνουν το κόστος λειτουργίας τους με ανάλογα έσοδα από διδασκτρα.

Περί Παιδαγωγικής

Στο Δημοτικό οι δάσκαλοι δεν είναι ηθικό να έχουν αυτοσκοπό την εκμάθηση στους μαθητές της διδασκτρας ύλης που αναγράφουν τα βιβλία τους.

Στόχος παράλληλα είναι η διαπεδαγωγή ενάρετων νέων.

Η αρετή δεν διδάσκεται από τα βιβλία.

Η αρετή διαμορφώνει χαρακτήρες στην πράξη.

Η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ προτείνει:

Να εμπιστευτούμε τους δασκάλους, οι οποίοι με ανάλογη εκπαίδευση πρέπει να γίνουν και παιδαγωγοί.

Κάθε εβδομάδα οι δάσκαλοι να έχουν τουλάχιστον οκτώ (8) ώρες ελεύθερο πρόγραμμα αγωγής των νέων.

Από τις δράσεις και τα αποτελέσματα της ελεύθερης αγωγής θα αξιολογούνται κυρίως οι δάσκαλοι:

Περί Ασύλου

Τα Πανεπιστήμια πρέπει να γίνουν οι ναοί όχι μόνο της μάθησης, αλλά και της δημιουργίας υπεύθυνων χαρακτήρων.

Η κοινότητα μέσα στο Πανεπιστήμιο δεν μπορεί να επηρεάζεται ασύδοτα από όποιον υπησέρχεται μέσα σε αυτή.

Η κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ προτείνει:

Σε όλες τις εισόδους των Πανεπιστημίων πρέπει να υπάρχουν ελεγχόμενες διαβάσεις.

Μόνο με την ηλεκτρονική κάρτα που πρέπει να εφοδιάζεται ο κάθε φοιτητής ανοίγει η είσοδος για να εισέλθει ή να εξέλθει.

Τότε θα υπάρξει ένα πραγματικό άσυλο ιδεών των ιδίων των φοιτητών.

Σκέψεις και θέσεις μπροστά στην ώριμη ηλικία

Αν εξαιρέσουμε τη ληξιαρχική ημερομηνία γέννησης ενός ανθρώπου, η πραγματική του ηλικία είναι κάτι που δεν προσδιορίζεται εύκολα. Όσο κρατιέται ζωντανός, δραστήριος, με ενδιαφέρον και ενδιαφέροντα για τη ζωή και τον διπλανό του, παραμένει μέσα του νέος. Ένα κρυμμένο κομμάτι εφηβείας μέσα μας, μας κρατά συνδεδεμένους με το σφριγηλό κομμάτι της ζωής.

Ο ηλικιωμένος άνθρωπος είναι ο βασιλιάς του παρελθόντος του, ο νικητής της ζωής. Ταυτίζεται σε υπερβολικό βαθμό, με βιώματα, εμπειρίες, ψυχισμό.

Προς θεού, μην ξεγράφετε τους ηλικιωμένους. Όχι μόνο είναι ικανοί για πράγματα που δεν μπορούν να κάνουν οι νέοι, αλλά σε λίγα χρόνια θα είναι η κυρίαρχη δύναμη στον πλανήτη! Η σύγκρουση των γενεών προμηνύεται σφοδρή και η έκβασή της αβέβαιη.

Φαίνεται πως τα γηρατειά στην πραγματικότητα είναι η υποδούλωση μιας ψυχής που θέλει να ζήσει, να ονειρευτεί, να εκφραστεί και που εμποδίζεται από το κουραμένο κα γερασμένο σώμα. Προσπάθησα να δώσω ένα κεντρικό μήνυμα, πως οι ηλικιωμένοι δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν μια ξεχωριστή πληθυσμιακή ομάδα, αλλά να μένουν ενταγμένοι στο κοινωνικό σύνολο, καθώς αποτελούν πηγή αξιών, εμπειριών και πολιτιστικού πλούτου για την κοινωνία μας.

Για να μην περιθωριοποιηθούν οι ηλικιωμένοι είναι ανάγκη να μένουν στο οικείο περιβάλλον και να αποφύγουν τον ιδρυματισμό.

Το μεγάλο μυστικό της επίλυσης του ασφαλιστι-

κού βρίσκεται έξω από αυτό. Όταν σχεδιάζω το μέλλον με την υπόθεση ότι τα εργατικά χέρια θα είναι σχετικά λίγα τότε μόνο μία σημαντική αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας μπορεί να παράγει τον αναγκαίο κοινωνικό πλούτο, ο οποίος θα επαρκεί για όλες τις γενιές, συνταξιούχους και εργαζόμε-

νους. Συνεπώς το μεγάλο μυστικό βρίσκεται στην εκπαίδευση, στην έρευνα, στην καινοτομία. Καινοτομία, είναι η κρίσιμη έννοια, το ζητούμενο στις γερασμένες αλλά μορφωμένες κοινωνίες της Ευρώπης. Είναι η λύση για να υπερβούμε το χάσμα των γενεών, για να δημιουργήσουμε μια κοινωνία όλων των ηλικιών.

Η επιμήκυνση του εργασιακού βίου, που έχει ως αποτέλεσμα τη συμμετοχή των εκπροσώπων της τρίτης ηλικίας στην παραγωγική διαδικασία, δεν έχει μόνο οικονομική διάσταση. Πολλοί υποστηρίζουν ότι με την επιμήκυνση του εργασιακού βίου θα ανακουφιστούν δημοσιονομικά τα ασφαλιστικά ταμεία έτσι ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις ανάγκες των παροχών που έχουν να καλύψουν.

Η τρίτη ηλικία διαθέτει συσσωρευμένη την εμπειρία της ζωής και αυτήν την εμπειρία δεν μπορούμε να την αποτιμούμε μόνο οικονομικά.

Αποτελεί ένα κοινωνικό κεφάλαιο στο οποίο μπορούμε να επενδύσουμε για να δημιουργήσουμε μια κοινωνία συνοχής, όπου όλοι, με τις εμπειρίες τους, έχουν θέση και ρόλο.

ΕΜΜ. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ, Ιατρός

Μικρά κράτη στην παγκοσμιοποίηση

Το διεθνές σύστημα ήταν και εξακολουθεί να είναι ένα σύστημα κυρίαρχων κρατών.

Ας μην ξεχνάμε, την περίπτωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία αποτελείται από ένα σύνολο κυρίαρχων κρατών, που έχουν εκχωρήσει με την θέληση τους μέρος της κυριαρχίας τους, με την ελπίδα να απολαμβάνουν κοινές αξίες, όπως η δημοκρατία, η οικονομία της αγοράς, κλπ.

Το σύστημα αυτό γέννησε απογοήτευση και σύγχυση σε τρίτους αλλά και σε Ευρωπαίους πολίτες και ειδικά στους πολίτες των μικρότερων χωρών, οι οποίες προσδέθηκαν στο οικονομικό άρμα των ισχυρών.

Η οικονομική κυριαρχία των μεγάλων χωρών είναι αναπόφευκτη λόγω μεγέθους της αγοράς τους και ως επακόλουθο της οικονομίας τους.

Έτσι η κοινωνική εξάρτηση σε όλες της, τις μορφές, διαπλάθεται.

Η Αριστερά και η Δεξιά αγκαλιασμένες μοιράζονται τιμάρια σε τιμητές της κοινωνίας. Η κάθε μικρή χώρα είχε πάντα κυβερνήσεις συνεργασίας με συμμετοχή όλων των κομμάτων.

Δεξιοί και σοσιαλιστές στην επίσημη κυβέρνηση, αριστεροί στην πραγματικοί κυβέρνηση των συνδικαλιστών.

Οι μεν δεν θέλουν να κάνουν τίποτα, οι δε εξασφα-

«Δεν είναι δυνατό να αποκρουσθούν με επιτυχία οι εχθροί της πόλης, αν δεν τιμωρηθούν πρώτα εκείνοι που δουλεύουν σ'αυτή την πόλη για χάρη του εχθρού».

λίζουν ότι δεν θα γίνει τίποτα.

Αυτή η ιστορία μοιάζει με πανεπιστημιακό κτίριο.

Έχει καταληφθεί. Οι καταληψίες διαφωνούν, βρίζονται και αλλάζουν βάρδιες μεταξύ τους με έτοιμες λίστες που προσφέρονται πακέτο. Στους ικανότερους δεν μένει άλλη λύση από την φυγή. Και κάποιοι βέβαια θα πούνε: «Σιγά, και που θα πάς;»

Έλα τώρα, μετριότητα και μικροπρέπεια υπάρχουν παντού.

Αυτό πράγματι, ειπώθηκε από ένα συμβιβασμένο ρεαλιστή σε ένα νεαρό αριστούχο επιστήμονα που έφευγε από την πατρίδα του. Και αυτός απάντησε.

«Ίσως έχεις δίκιο, αλλά εκεί που πάω, δεν θα πονάω τόσο, γιατί δεν θα είναι η πατρίδα μου».

Πως οι κυρίαρχοι παραπλανούν τον λαό για να επιβάλλουν τις σκέψεις τους

Αμέσως μετά την Αλωση της Κωνσταντινούπολης η Τουρκική Διοίκηση ήθελε να πείσει τους κυριευμένους λαούς ότι θα διοικεί δίκαια και το εφάρμοσαν παραχωρώντας θρησκευτικές ελευθερίες.

Κι αυτό γιατί οι Οθωμανοί, προκειμένου να οργανώσουν πιο αποτελεσματικά τη διοίκηση του βυζαντινού κόσμου που σταδιακά κατακτούσαν, δεν παραχώρησαν μόνο θρησκευτική ελευθερία σε όσους πίστευαν στη Βίβλο –δηλαδή τους Εβραίους, τους Αρμενίους και τους Έλληνορθόδοξους– αλλά τους έδωσαν και το δικαίωμα να ορίζουν τους θρησκευτικούς τους ηγέτες. Ο καθένας απ’ αυτούς τους θρησκευτικούς ηγέτες ήταν υπόλογος απέναντι στον Κυρίαρχο για τη συμπεριφορά του ποιμνίου του και για την καταβολή των φόρων. Όταν κάτι δεν πήγαινε καλά, ο αντίστοιχος ηγέτης –στη δική μας περίπτωση ο Πατριάρχης της Κωνσταντινούπολης– πλήρωνε, ακόμη και με τη ζωή του.

Αυτή ήταν μια συμφωνία που κλείστηκε αμέσως μετά την Αλωση της Κωνσταντινούπολης. Η πρωτοβουλία ήταν του Μωάμεθ Β΄ του Πορθητή όταν όρισε πρώτο Οικουμενικό Πατριάρχη τον Γεννάδιο Σχολάριο. Βεβαίως έτσι ο Πατριάρχης και ολόκληρος ο κλήρος έγιναν κατά κάποιον τρόπο, όμηροι του Σουλτάνου.

Εξασφάλισαν όμως το δικαίωμα των χριστιανών να διατηρούν την πίστη τους, να έχουν και να λειτουργούν τις εκκλησίες τους. Καθώς δε ο Προφήτης Μωάμεθ είχε ορίσει πως στην εξουσία του θρησκευτικού αρχηγού ανήκουν τα της θρησκείας, της δικαιοσύνης και της παιδείας, είχε και ο ορθόδοξος κλήρος το δικαίωμα να λύνει κάμπουσες από τις διαφορές του ποιμνίου του σε δικά του, εκκλησιαστικά δικαστήρια και να ιδρύει σχολεία, τα οποία και να επιβλέπει.

ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΟΙ ΟΘΩΜΑΝΟΙ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΝ ΜΕ ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΣΚΕΨΗ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ.

Θεωρητικά ο Σουλτάνος θα μπορούσε να εξαφα-

νίσει κάθε κατάλοιπο του Βυζαντίου, αφομοιώνοντας με καταναγκασμό τους λαούς. Εδώ όμως συναντούσε το μεγάλο εμπόδιο της θρησκείας του, που του απαγόρευε να εξισλαμίσει διά της βίας – αλλά επίσης του απαγόρευε και να φορολογεί βαριά τους μουσουλμάνους. Επομένως αν όλοι οι κατακτημένοι αλλαγοπιστούσαν, τότε ο Σουλτάνος δεν θα είχε ποιον να φορολογήσει. Κι αν πάλι έκοβε όλα τα κεφάλια όλων των κατακτημένων που δεν είχαν αλλαξοπιστήσει, πάλι δεν θα είχε ποιον να φορολογήσει.

Αυτό μάλιστα ακριβώς υπέδειξε στον Σελήμ Β΄ (16ος αιών) ο Μεγάλος Βεζίρης του, ο Μεχμέτ Σοκόλλης, όταν εκείνος ο Σουλτάνος θέλησε κάποια στιγμή να κάμει όλους τους υπηκόους του μωαμεθανούς.

«Ό,τι διατάξεις, αφέντη», του είπε ο Σοκόλλης, «μόνο να μου πεις μετά από πού θα βρω να γεμίσω τα ταμεία»

Υπήρχε κι ένας πρόσθετος λόγος: οι Σουλτάνοι, που γύρευαν αντιστάθμισμα για να μην είναι υποχείριοι ούτε των Ουλεμάδων, δηλαδή των θρησκευτικών ηγετών, ούτε του στρατού τους, έβλεπαν χρησιμότητα την ύπαρξη των ραγιάδων, της δεξαμενής δηλαδή απ’ όπου αντλούσαν τους γενίτσαρους, μια Τρίτη ισχυρή τάξη εξαρτημένη απ’ ευθείας από τον θρόνο τους.

Γι’ αυτούς λοιπό –και για μερικούς άλλους λόγους– οι Οθωμανοί έδωσαν σε όσους κατακτημένους πίστευαν στη Βίβλο (δηλαδή στους Χριστιανούς και στους Εβραίους) το δικαίωμα να κρατήσουν τη θρησκεία τους, εξαγοράζοντας την άδεια να κρατήσουν και το κεφάλι τους με την πληρωμή ενός φόρου, του κεφαλικού.

Στο τέλος, οι χριστιανοί αγρότες, όσο κι αν δούλευαν, άλλο δεν κατάφεραν παρά να φτωχαιίνουν, μέχρι που αρκετοί απαυδούσαν. Μάνα μ’, σου λέω δεν μπορώ τους Τούρκους να δουλεύω, όπως λέει και το τραγούδι. Έτσι λοιπόν, έβγαιναν στο κλαρί, δηλαδή πάνω στα βουνά και εκεί ζούσαν με κλεψιάς.

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗΣ

Τα μεγαλύτερα ψέματα λέγονται πριν από τον γάμο, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου και μετά το κυνήγι και το ψάρεμα.

Του **ΑΝΔΡΕΑ ΔΡΥΜΙΩΤΗ**

Προκειμένου να αναδείξω την τέχνη και τη δύναμη της παραπλάνησης, θα ξεκινήσω με μία ιστορία που χάνεται στη δεκαετία του 1930, αλλά πιστεύω ότι εξακολουθεί να είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και σήμερα. Τρεις φίλοι κατέληξαν σε ένα ξενοδοχείο προκειμένου να διανυκτερεύσουν. Ζήτησαν ένα τρίκλινο δωμάτιο για το οποίο πλήρωσαν 30 ευρώ. Δηλαδή 10 ευρώ ο καθένας. Όταν ανέβηκαν στο δωμάτιό τους, ο υπάλληλος συνειδητοποίησε ότι έκανε λάθος γιατί η χρέωση για το δωμάτιο ήταν μόνο 25 ευρώ. Φώναξε τον «μικρό» και του έδωσε 5 ευρώ για να τα επιστρέψει. Ο πονηρός μικρός αντιλαμβανόμενος ότι τα 5 ευρώ δεν διαιρούνται ακριβώς διά του 3, κράτησε τα δύο ευρώ για τον εαυτό του, σαν φιλοδώρημα και επέστρεψε τα 3 ευρώ στους πελάτες. Δηλαδή, ο κάθε πελάτης πλήρωσε για τη διαμονή του 9 ευρώ, σύνολο 27 ευρώ και ο νεαρός κράτησε και 2 για τον εαυτό του. Έτσι, προκύπτει το ερώτημα του γρίφου: Αφού, αυτά που πλήρωσαν οι πελάτες και κράτησε ο νεαρός κάνουν 29 ευρώ, που πήγε το ένα ευρώ από τα αρχικά 30; Αξίζει τον κόπο να βασανίσετε λίγο το μυαλό σας, για να δοκιμάσετε τη δική σας λογική. Γιατί ξεκίνησα το σημερινό άρθρο με τον γρίφο; Εχω πραγματικά εκπλαγεί από τις συζητήσεις που παρακολουθώ στην τηλεόραση με πρωταγωνιστές πολιτικούς και δημοσιογράφους. Νόμιζα ότι μετά τις εκλογές και την αλλαγή της κυβέρνησης τα παραπλανητικά ψέματα και οι ανακρίβειες θα είχαν περιοριστεί. Εξάλλου είναι γενικά παραδεκτό ότι τα μεγαλύτερα ψέματα λέγονται πριν από τον γάμο, κατά της διάρκειας της προεκλογικής περιόδου και μετά το κυνήγι και το ψάρεμα! Εμείς εδώ δεν περιοριστήκαμε στην προεκλογική περίοδο, αλλά συνεχίζουμε ακάθεκτοι να ζούμε μέσα στην παραπλάνηση. Αντιλαμβανόμαστε ότι η παράθεση των ανούσιων συζητήσεων είναι κουραστική, αλλά δυστυχώς απαραίτητη. Αν δεν αντιληφθούμε τη μεθοδολογία και τα κόλπα των πολιτικών μας, δυστυχώς θα είμαστε καταδικασμένοι να μας κυβερνούν αυτοί που είναι καλοί στην παραπλάνηση και όχι στην αποτελεσματικότητα. Όσοι φτάσατε μέχρι το σημείο αυτό, δικαιούστε την αμοιβή σας, που δεν είναι άλλα από τη σωστή λύση στον γρίφο, η οποία είναι τόσο απλή που θα εκπλήξει Ταιαρχικά 30 ευρώ μοιράστηκαν ως εξής: Το ξενοδοχείο εισέπραξε 25 ευρώ, ο νεαρός 2 και οι τρεις φίλοι 3 ευρώ, σύνολο 30 ευρώ. Δεν υπάρχει κανένα χαμένο ευρώ! Είναι η διατύπωση του προβλήματος που σας παραπλανά ώστε να παρασυρθείτε σε λανθασμένο δρόμο στη σκέψη σας. Είμαι βέβαιος ότι από σήμερα και εσείς θα προσπαθείτε να δείτε μέσα από τις συζητήσεις των πολιτικών μας τα τεχνάσματα που χρησιμοποιούν προκειμένου να μας παραπλανήσουν και να μας παρουσιάσουν τα πράγματα όπως θέλουν και όχι όπως είναι.

ΤΟ ΦΑΣΚΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΣΩΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η ΕΣΩΚΟΜΜΑΤΙΚΗ δημοκρατία είναι είδος εν ανεπαρκεία. Δυστυχώς το φαινόμενο είναι γενικευμένο. Τα συνέδρια, κυρίως των κομμάτων εξουσίας, είναι κάτι μεταξύ χασοπικού πανηγυριού και αποθεωτικών για τους αρχηγούς συναθροίσεων.

Του **ΤΑΣΟΥ ΠΑΠΠΑ**

Οι συνέδριοι παρίστανται και χειροκροτούν όταν μιλούν οι επικεφαλής και κάποια κορυφαία στελέχη που έχουν προσωπικούς μηχανισμούς (στρατούς) και στη συνέχεια αποσύρονται στα ηγαδάκια έξω από την αίθουσα για το σχετικό κουτσομπολιό.

Οι παρεμβάσεις πολλών ομιλητών είναι έτσι διανοητικά –γεμάτες ατάκες και πομπώδη συνθήματα– ώστε να παίξουν στις τηλεοράσεις και να ευχαριστήσουν τους ομαδάρχες. Οι αίθουσες όπου συνεδριάζουν (στη χάση και στη φέξη) οι Κεντρικές Επιτροπές, ή όπως αλλιώς λέγονται τα καθοδηγητικά όργανα, είναι γεμάτες στην εναρκτήρια ομιλία των προέδρων, μετά αδειάζουν για να ξαναγεμίσουν την ώρα της ψηφοφορίας (αν έχει προβλεφθεί ψηφοφορία). Πότε και που είναι επιτρεπτό ένα μέλος ή ένα στέλεχος του κόμματος να καταθέσει τις απόψεις του οι οποίες μπορεί να μην είναι στο ίδιο μήκος κύματος με τις θέσεις της ηγεσίας;

ΠΩΣ ΨΗΦΙΣΤΗΚΑΝ ΟΙ ΕΝΝΕΑ ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

**ΝΑΙ στο Ελάχιστο
Εγγυημένο Εισόδημα
ΟΧΙ στην Εγγυημένη
Αξιοπρεπή Διαβίωση**

Πώς ψηφίστηκαν οι εννέα
αλλαγές στο Σύνταγμα

ΑΡΘΡΑ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Ελάχιστο Εγγυημένο Εισόδημα (άρθρο 21 παρ. 1)	190	107
Εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας ακόμη και με απλή ή και σχετική πλειοψηφία (άρθρο 32 παρ. 4)	158	139
Ψήφος των εκτός επικρατείας εκλογέων (άρθρο 54 παρ. 4)	212	84
Περιορισμός βουλευτικής ασυλίας (άρθρο 62)	179	117
Σύσταση εξεταστικών επιτροπών από τη μειοψηφία με 120 βουλευτές (άρθρο 68 παρ. 2)	189	94
Θέσιση λαϊκής νομοθετικής πρωτοβουλίας (άρθρο 73)	254	32
Κατάργηση της πρόωρης παραγραφής υπουργικών αδικημάτων (άρθρο 86 παρ. 3)	274	0
Εξίσωση στρατιωτικών με πολιτικούς δικαστές (άρθρο 96 παρ. 5)	189	94
Επιλογή μελών Ανεξαρτήτων Αρχών με πλειοψηφία 3/5 (άρθρο 101Α)	158	139

Διατάξεις που δεν ψηφίστηκαν (προτάσεις ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΡΘΡΑ	ΝΑΙ	ΟΧΙ
Θρησκευτική ουδετερότητα του κράτους (άρθρο 3 παρ. 1)	83	190
Απαγόρευση διακρίσεων βάσει φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού (άρθρο 5 παρ. 2)	120	170
Εγγύηση αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης (άρθρο 21 παρ. 1)	106	182
Δημόσιος έλεγχος βασικών κοινωνικών αγαθών (άρθρο 21 παρ. 7)	125	172
Πρόταση ΣΥΡΙΖΑ για εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας από τον λαό (άρθρο 32 παρ. 4)	83	212
Αναδρομική εξαίρεση της παραγραφής για δωροδοκία υπουργών (ερμηνευτική δήλωση άρθρου 86)	84	188
Ορισμός αναπληρωτή πρωθυπουργού (άρθρο 38 παρ. 2)	103	182
Υποχρεωτικά κοινοβουλευτικός πρωθυπουργός (άρθρο 37 παρ. 2)	93	180
Δημοψήφισμα με λαϊκή πρωτοβουλία (άρθρο 44 παρ. 2)	116	158

**ΤΟ ΠΕΛΑΤΕΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΝΑ ΕΓΓΥΑΤΑΙ
ΜΟΝΟ ΤΗΝ ΦΤΩΧΕΙΑ
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ.
ΑΣ ΥΠΟΚΛΙΘΕΙ Ο ΛΑΟΣ ΣΤΗΝ
ΑΞΙΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΤΟΥ.**

Συμβουλευτικά όργανα τοπικής αυτοδιοίκησης

Σε κάθε Δήμο ή Περιφέρεια υπάρχουν Κοινωνικοί Σύλλογοι (Περιβάλλοντος και Οικολογίας, Πολιτιστικοί, Γονέων και Κηδεμόνων κλπ.) και ίσως Επαγγελματικοί Σύλλογοι.

Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι στους Κοινωνικούς Σύλλογους δραστηριοποιούνται εθελοντικά πολίτες που συνήθως χωρίς υστεροβουλίες και σκοπιμότητες θέλουν να προσφέρουν στον τόπο τους καθώς αντίστοιχα, πολίτες που δρουν στους τοπικούς Επαγγελματικούς Σύλλογους προσφέρουν στον τόπο τους μέσα από τη βελτίωση των επαγγελματικών τους συνθηκών.

Οι πολίτες αυτοί είναι συνήθως εθελοντές που σημαίνει άνθρωποι της προσφοράς χωρίς να αποσκοπούν τουλάχιστον άμεσα να ωφεληθούν ή προσφέρουν μη περιμένοντας μια ανταπόδοση που σημαίνει ότι είναι περισσότερο αμερόληπτοι αλλά και γνώστες πολλών θεμάτων της κοινωνίας.

Αυτοί οι Σύλλογοι σε επίπεδο Δήμου και Περιφέρειας, στις εκλογές τους, όποτε τις κάνουν, μπορούν να ορίζουν ένα εκπρόσωπο τους για θέματα

που αφορούν το Δήμο και ένα άλλο για θέματα που αφορούν την Περιφέρεια.

Αυτοί οι εκπρόσωποι Συλλόγων με όμοιες δραστηριότητες θα απαρτίζουν ένα κοινό συμβούλιο ανά δραστηριότητα (π.χ. ένα Κοινωνικό Συμβούλιο και ένα Επαγγελματικό Συμβούλιο) το οποίο θα συζητά θέματα της αρμοδιότητάς τους και θα εισηγείται στο ανάλογο Δημοτικό ή Περιφερειακό Συμβούλιο. Έτσι οι τοπικές αρχές θα έχουν στη διάθεσή τους επεξεργασμένες κοινές προτάσεις προκειμένου να τις αξιολογήσουν και άμεσα να τοποθετηθούν αιτιολογημένα.

Συμπερασματικά μέσα στους Σύλλογους τα νεότερα μέλη θα πρέπει να αντιληφθούν τη χρησιμότητα της πείρας, του οράματος και της σκέψης που περικλείουν η ψυχή και το μυαλό των γερόντων και να το αξιοποιούν με σεβασμό στο πλαίσιο των Συλλόγων.

Οι Σύλλογοι μπορούν αν θέλουν να συνεργαστούν, να προτείνουν χωρίς να ζητήσουν την άδεια κανενός.

Άτυπες προκριματικές εκλογές

Ζούμε και γνωρίζουμε όλοι πως λειτουργεί το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα.

Δεν πρέπει να εκμηδενίζουμε τον τρόπο λειτουργίας του, αλλά έχουμε συνειδητοποιήσει επί δεκαετίες ότι ο τρόπος λειτουργίας των κομμάτων και ο τρόπος άσκησης της εξουσίας όλο και απομακρύνεται από τους πολίτες με αποτέλεσμα να μην συνειδητοποιούν οι εξουσιασμένοι τον καθημερινό σφυγμό της προσπάθειας δημιουργίας ή επιβίωσης των πολιτών και των επιχειρήσεών τους.

Από την άλλη πλευρά οι πολίτες αμφισβητούν τον τρόπο λειτουργίας των κομμάτων (καμία, υπεύθυνη επιτροπή τους για τέσσερα χρόνια, δεν επισκέπτεται τις τοπικές κοινωνίες σε ανοικτές συζητήσεις και όχι ομιλίες και όχι κομματικές) και αμφισβητούν και την ικανότητα των προσώπων, αλλά και την δυνατότητα και αποτελεσματικότητα που τους παρέχει το ίδιο το σύστημα που υπηρετούν και τέλος η αμφισβήτηση ξεκινά ότι οι εκλεγμένοι δεν είναι επιλεγμένοι ή προτεινόμενοι από την ίδια την κοινωνία η οποία, όπως λέμε, γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα. Επειδή πάντα ελπίζουμε στο ότι όλα καλλιτερεύουν, αποδεχόμαστε το σύστημα όπως λειτουργεί, αλλά αντιλαμβανόμαστε αν και δεν θέλουμε να παραδεχτούμε ότι τα πράγματα χειροτερεύουν.

Και δεν το παραδεχόμαστε γιατί δεν χειροτερεύουν τόσο γρήγορα, άρα όχι για μας, αλλά για το μέλλον. Δηλαδή τα παιδιά μας.

Αυτοί που συμμετέχουν στην διαχείριση του συστήματος είναι οι απόλυτα υπεύθυνοι. Διότι μέσα σε οποιοδήποτε σύστημα αν επικρατεί η δικαιοσύνη, η αξιοκρατία και η εντιμότητα στην καθημερινότητα, όλα καλλιτερεύουν.

Οι Διαχειριστές λοιπόν της εξουσίας, έχουν στόχο να ζουν εξουσιάζοντας και αν θέλουμε να τους κρίνουμε θετικά ας δεχτούμε ότι προσπαθούν για το καλλίτερο. Στο σημείο ακριβώς αυτό αποτυγχάνουν οι προσπάθειές τους.

Διότι θέλοντας από την μία να εξουσιάζουν με ομάδες δικές τους πάντα μειώνουν, αδικούν και παραβλέπουν και δεν αναγνωρίζουν και δεν συνεργάζονται σε ανωτέρους τους υπόλοιπους πατριώτες μας, σε όποια διαφορετική κοινωνική ομάδα και εάν είναι ενταγμένοι ή όχι.

Μόνο περιστασιακά και επιλεκτικά.

Αυτό ποδοπατά ψυχικά, συναισθηματικά, όχι μόνο τον πολίτη, αλλά και την ύπαρξή του ως πατριώτη. Γιατί επιτέλους πρέπει να αναγνωρίσουμε και να συνεργάζονται όλοι με τους ανιδιοτελείς, κοινωνικούς πατριώτες.

Οι πολιτικοί βολεμένοι στο σύστημά τους δεν επιθυμούν αλλαγές με τις οποίες οι πολίτες θα αισθάνονται και θα είναι συνυπεύθυνοί τους.

Για να γίνουν έτσι όλοι οι πολίτες πιο ορεξάτοι, πιο υπεύθυνοι κοινωνικά, πιο ενεργητικοί για ένα καλύτερο αύριο. Εμείς οι πολίτες όμως ας κάνουμε ένα εύκολο μικρό βήμα για να καταγράψουμε ένα καινούργιο δρόμο που σταδιακά θα υποχρεωθούν να ακολουθήσουν τα κόμματα.

Ας καθιερώσουμε άτυπες προκριματικές εκλογές. Δηλαδή ας δημιουργήσουμε ιστοσελίδες στο INTERNET, στις οποίες ο καθένας επωνύμως προεκλογικά θα προτείνει, με αιτιολόγηση υποψήφιους για κάθε κόμμα, στην Περιφέρεια που ζει.

Μα θα μου πείτε και θα γίνει με αυτό;

Θα γίνει κάτι σημαντικό. Θα επιτύχουμε την Δημόσια συζήτηση, την σύγκριση προσώπων που υποδεικνύουν οι πολίτες με αυτά που υποδεικνύουν οι εξουσίες των κομμάτων και θα μπορούμε μέσα από τις άτυπες αυτές συζητήσεις να αξιολογούνται τα πρόσωπα, τα οποία θα διαχειρίζονται το μέλλον μας. Και αν οι επιλογές των κομμάτων είναι επιτυχημένες θα είμαστε ευτυχείς, αν όμως δεν είναι θα ξεμπροστάσουμε τα κόμματα με την ελπίδα να διορθωθούν.

Δημ. Ηλιάκης

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ, ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η γεωργία αποτελεί έναν από τους πλέον ευάλωτους κλάδους καθώς εξαρτάται άμεσα από κλιματικούς παράγοντες όπως είναι η θερμοκρασία, η ηλιοφάνεια και η βροχόπτωση για τη βιωσιμότητα της.

Οι αρνητικές επιπτώσεις στη γεωργία περιλαμβάνουν μεταξύ άλλων :

- Μείωση στην απόδοση των καλλιεργειών λόγω των ιδιαίτερα υψηλών θερμοκρασιών.
- Αύξηση της ζήτησης του νερού για άρδευση και μείωση στη διαθεσιμότητα του νερού λόγω παρατεταμένων περιόδων ξηρασίας.
- Καταστροφές καλλιεργειών λόγω αύξησης στη συχνότητα και την ένταση των ακραίων καιρικών φαινομένων.
- Μείωση της γονιμότητας των εδαφών και της ποικιλότητας των καλλιεργειών.
- Αύξηση του κινδύνου διάβρωσης των εδαφών λόγω των συχνών εναλλαγών περιόδων ξηρασίας και έντονων βροχοπτώσεων.
- Αύξηση του ρυθμού πολλαπλασιασμού των ασθενειών, παρασίτων και ζιζανίων λόγω της αύξησης της θερμοκρασίας και υγρασίας.

Καταγράφονται έντονες οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής στον πρωτογενή τομέα. Το 2018 είχαμε 42% μειωμένη παραγωγή ελαιολάδου στην Ελλάδα, πτώση 30-40% της παραγωγής στα ροδάκινα, ανάλογα με την περιοχή, κάμψη 30% στα καπνά και υποχώρηση 40% στα ακτινίδια ενώ δεν έλειψε και η υποβάθμιση της ποιότητας. Η κλιματική αλλαγή είναι εδώ, τα χρονικά περιθώρια στένεψαν.

Πρέπει να δημιουργηθεί ένα δίκτυο ασφαλείας στο εισόδημα των αγροτών, που θα είναι και από τον ΕΛΓΑ, ο οποίος διαχειρίζεται χρήματα αγροτών, αλλά και από την ΚΑΠ την περίοδο του 2021 και μετά.

Το δίκτυο ασφαλείας πρέπει να περιλαμβάνει και εφαρμογή σύγχρονων τεχνολογιών έτσι ώστε να προβλέπονται στο μέτρο του εφικτού οι καταστροφές και οι δυσμενείς επιπτώσεις από τα ακραία καιρικά φαινόμενα, την ευφυή γεωργία, προκειμένου να προγραμματίσουμε την κάλυψη των αγροτών από την κλιματική αλλαγή.

Ισοδύναμος ανταγωνισμός

ΟΙΚΟΤΕΧΝΙΑ

Η παραδοσιακή δεξιότητα μεταποίησης τυποποίησης φυσικών α' υλών και προϊόντων με φυσικά υλικά και διαδικασίες, αποδίδουν νέα προϊόντα, χωρίς να χάσουν τα αρχικά φυσικά χαρακτηριστικά τους.

Η διαδικασία αυτή είναι μικρής παραγωγικής κλίμακας, αλλά μεγάλης ποιοτικής αξίας.

Συνήθως αυτή η διαδικασία γίνεται σε ιδιαίτερους χώρους της οικίας διαμονής του οικοτέχνη.

Έτσι ένα πρόσθετο οικογενειακό εισόδημα είναι το κίνητρο, το οποίο προσφέρει στη κοινωνία ιδιαίτερα υγιεινά και ποιοτικά προϊόντα.

Για την υποστήριξη της δραστηριότητας αυτής προτείνουμε :

1) Τη νόμιμη λειτουργία εκθετήριων οικοτεχνικών προϊόντων σε ιδιαίτερο και επισκέψιμο χώρο της οικίας του οικοτέχνη, προερχόμενα από την δίκη του παραγωγή, τα οποία μπορεί να διαθέτει και στην αγορά.

2) Τη λειτουργία στην έδρα κάθε Δήμου και Αντιπεριφέρειας κοινών εκθετήριων οικοτεχνικών προϊόντων, μέσω των οποίων γίνονται και e-shop πωλήσεις. Επίσης οικοτεχνικά προϊόντα διατίθενται και στις λαϊκές αγορές των παραγωγών.

3) Την οριοθέτηση και πιστοποίηση του όρου Οικοτεχνία.

4) Την καθιέρωση στη δημόσια TV ειδικού, συχνής προβολής προγράμματος, για την παρουσίαση οικοτεχνικών προϊόντων και λειτουργία ειδικού ιστιότοπου ανά Περιφέρεια για τη συνεχή παρουσιάσή τους, καθότι οι οικοτέχνες δεν έχουν άλλη δυνατότητα ανταγωνιστικής παρουσίας των προϊόντων τους.

5) Λόγω του μικρού όγκου παραγωγής ανά

μονάδα, επιδοτούνται με υψηλό πριμ οι εξαγωγές οικοτεχνικών προϊόντων.

6) Ειδικό τμήμα οικοτεχνίας στα επιμελητήρια ενημερώνει τους οικοτέχνες για ενδιαφέροντα και συνεργασίες.

7) Πιστοποιείται η διαδικασία μεταποίησης-τυποποίησης με φυσικούς τρόπους για την υγιεινή και τα χαρακτηριστικά των προϊόντων. Η πιστοποίηση πρέπει να γίνεται από διεθνή οργανισμό.

8) Η δημιουργία μιας οικοτεχνίας δεν απαιτεί, σε τυχόν δανεισμό, εγγυήσεις πέραν της ενεχυρίασης των μηχανημάτων. Η δε δανειοδότηση της καλύπτει το 100% της δαπάνης και η υψηλή επιδότηση της διατίθεται για την εξόφληση όσων ετήσιων δόσεων καλύπτει.

9) Εάν μία οικοτεχνία χρειασθεί τεχνογνωσία, τα ανάλογα Κρατικά Ερευνητικά και Επιστημονικά Κέντρα, είναι υποχρεωμένα να την παρέχουν εντός καθορισμένου χρόνου με ελάχιστη αποζημίωση, η οποία εξοφλείται τουλάχιστον σε μια 10ετία. Εάν η προσφερόμενη τεχνογνωσία δεν υλοποιηθεί, εξοφλείται άμεσα.

10) Στον όρο οικοτεχνία υπάγονται και ΦΑΣΟΝ εργασίες υπέρ τρίτων, εντός της οικίας.

11) Ο οικοτέχνης υποχρεούται να τιμολογεί και τις α' ύλες ή προϊόντα που χρησιμοποιεί (άσχετα εάν τα παράγει ο ίδιος) και να αναγράφει τις αναλογίες που απαιτούνται για την παραγωγή του έτοιμου μεταποιημένου προϊόντος, το οποίο επίσης τιμολογεί και επί του οποίου θέτει την ανάλογη ετικέτα. Στον οικοτέχνη αναγνωρίζονται δαπάνες όπως, η ιδιοκατοίκηση, η εργατική του απασχόληση και όλες οι λοιπές δαπάνες που απαιτούνται για έτοιμο προϊόν και διάθεση αυτού. Η φορολογία του οικοτέχνη δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη αυτής του παραγωγού.

ΜΟΥΧΑΜΑΝΤ ΓΙΟΥΝΟΥΣ

Ο τραπεζίτης των φτωχών

Ο «τραπεζίτης των φτωχών» εξηγεί ότι η τράπεζα του δανειοδοτεί με γνώμονα αποκλειστικά την οικονομική κατάσταση των ανθρώπων. Και στη βάση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης- γι' αυτό και η Grameen Bank δεν έχει «κόκκινα» δάνεια.

- Μπορείτε να περιγράψετε συνοπτικά πως λειτουργεί το microfinance; Από πού προέρχονται τα απαιτούμενα κονδύλια; Πως επιλέγονται οι δανειολήπτες; Πως εξασφαλίζονται οι πιστώσεις; Υπάρχουν μη εξυπηρετούμενα δάνεια σε μικροχρηματοδοτήσεις;

- «Βασική μας αρχή είναι ότι δεν χρειάζεται οι άνθρωποι να έρθουν στην τράπεζα. Η τράπεζα πρέπει να φτάσει σε αυτούς. Τα δάνεια χορηγούνται μόνο για τη χρηματοδότηση δραστηριοτήτων που παράγουν εισόδημα και αποπληρώνονται εντόκως με εβδομαδιαίες καταβολές. Οι μικροπιστώσεις συνήθως απευθύνονται στις γυναίκες και δεν απαιτείται καμία εγγύηση για να χορηγηθούν. Είναι μια δανειοδότηση που βασίζεται στην καλή πίστη.

Όλα τα κεφάλαια της Grameen Bank προέρχονται από τους πελάτες της που της εμπιστεύονται τις οικονομίες τους. Διότι όλοι μπορούν να καταθέσουν χρήματα στην Grameen Bank. Από τους καταθέτες χορηγούνται τα δάνεια στους φτωχούς που δεν χρειάζεται να προσκομίσουν κανένα νομικό έγγραφο για να πάρουν τα χρήματα. Είναι ζήτημα εμπιστοσύνης και η επιλογή γίνεται με βάση το επίπεδο της φτώχειας. Όσο φτωχότερος είσαι τόσο μεγαλύτερη είναι η προτεραιότητα σου για να δανειοδοτηθείς.

Επίσης, δεν απαιτείται καμία προϋπόθεση εμπειρίας για να δικαιούσαι χρηματοδότηση. Το γεγονός ότι είσαι φτωχός είναι το καλύτερο επιχείρημα για να πάρεις το δάνειο.

Όσο για «κόκκινα» δάνεια, όντως υπάρχουν. Αλλά κάνουμε πολύ συντηρητικές προβλέψεις για αυτά καθώς τα δάνεια που χορηγεί συνολικά η Grameen Bank εξυπηρετούνται σε ποσοστό που ξεπερνά το 97%. Τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια είναι βασικά δάνεια που χρειάζονται για να αποπληρωθούν περισσότερο χρόνο από όσο αρχικά είχε οριστεί.»

«Τα μικροδάνεια χρειάζονται σε όλες τις χώρες, επειδή οι τράπεζες δεν δανείζουν χρήματα σε ανθρώπους με χαμηλά εισοδήματα.»

Φιλάνθρωποι και φτώχεια

Πως κρίνετε τη δουλειά των διεθνών οργανισμών και κυρίως της Παγκόσμιας Τράπεζας σε ότι αφορά την καταπολέμηση της φτώχειας παγκοσμίως; Πως κρίνετε τις πρωτοβουλίες φιλανθρώπων όπως αυτές που αναλαμβάνουν ο Μπιλ Γκέιτς και ο Γουόρεν Μπάφετ; Εν τέλει οι κυβερνήσεις ή οι πλούσιοι ιδιώτες πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη για την αξιοπρεπή επιβίωση της ανθρωπότητας;

«Οι διεθνείς οργανισμοί εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν τη φτώχεια με παλιομοδίτικο τρόπο, Προσπαθούν να την αντιμετωπίσουν με φιλανθρωπίες. Πιστεύουν ότι το κράτος πρέπει να χορηγεί μηνιαία επιδόματα στους φτωχούς ανθρώπους. Αλλά η φιλανθρωπία κρύβει το πρόβλημα της φτώχειας. Δεν το λύνει. Η λύση σε ό, τι αφορά τη φτώχεια είναι να βοηθήσεις τους πολίτες να προετοιμαστούν για να βοηθήσουν οι ίδιοι τους εαυτούς τους.

Προσωπικά δεν είμαι υπέρ της φιλανθρωπίας. Διότι δημιουργεί εξαρτήσεις. Η ανθρώπινη ενέργεια πηγάζει από την ανεξαρτησία και την αυτοπεποίθηση. Κάθε άνθρωπο ον διαθέτει μια ασταίρευτη δυνατότητα για δημιουργία. Οι προσπάθειες μας πρέπει να εστιάζονται στην εξεύρεση τρόπων που θα απελευθερώνουν την ανθρώπινη δημιουργικότητα. Μόνο έτσι μπορεί να νικηθεί η φτώχεια.»

ΜΟΥΧΑΜΑΤ ΓΙΟΥΝΟΥΣ
«Ο τραπεζίτης των φτωχών»

Το ανεφάρμοστο αυτονόητο

Του ΚΩΝ/ΝΟΥ Β. ΚΟΛΛΙΑ

Μέσα από όλα τα θέματα, τα οποία καλούμαστε να επιλύσουμε ακόμα και σήμερα για να οδηγηθούμε σε σταθερή και βιώσιμη ανάπτυξη, θέλω να αναφερθώ σε μια παθογένεια του ελληνικού συστήματος, η οποία διατρέχει τη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία εδώ και δεκαετίες, χωρίς να έχει υπάρξει κάποια αποτελεσματική προσπάθεια βελτίωσης.

Η παθογένεια αυτή αφορά στο πως νομοθετούμε και στο πως εφαρμόζουμε τους νόμους αυτούς. Τι ακριβώς συμβαίνει;

Ψηφίζουμε νόμους και η εφαρμογή τους κάθε άλλο παρά αυτονόητη είναι.

Το αντίθετο. Η τεράστια νομοθετική παραγωγή των τελευταίων δεκαετιών, που κατατάσσει τη χώρα μας σε μία από τις υψηλότερες θέσεις παγκοσμίως σε θέματα πολυνομίας, έχει ως άμεση συνέπεια οι νόμοι να είναι σε ισχύ, χωρίς, σε πολλές περιπτώσεις, να εφαρμόζονται.

Επιπλέον παρατηρούνται σημαντικές δυσλειτουργίες και λάθη κατά την εφαρμογή νόμων, που έχουν ψηφιστεί από τη Βουλή.

Τα προβλήματα, λοιπόν, που παραμένουν σε εκκρεμότητα είναι πολλά και κινδυνεύουν να διογκωθούν, αν δεν ασχοληθούμε σοβαρά μαζί τους. Και η διόγκωση αυτή θα οδηγήσει – με μαθηματική ακρίβεια – σε περαιτέρω επιβράδυνση του ρυθμού ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, αλλά και σε απαξίωση του brand, Ελληνική Δημοκρατία, σε μια περίοδο, που στη χώρα χρειαζόμαστε όσο ποτέ άλλοτε, τις επενδύσεις και τις νέες θέσεις εργασίας. Χρειαζόμαστε την παραγωγή πλούτου, που δεν θα προέρχεται από κρατικές ενισχύσεις, αλλά από ιδιωτικές επενδύσεις. Ώστε να δώσουμε κίνητρο και πραγματικό λόγο στους εργαζόμενους να μείνουν στη χώρα, και να πείσουμε όσους έχουν φύγει, να επιστρέψουν.

ΟΧΙ στα αφεντικά ΝΑΙ στους εργοδότες

Στη πολιτική αντιπαράθεση, η κάθε πλευρά προσπαθεί να κατηγορήσει την άλλη για κάποια μειονεκτήματα, ώστε οι δικές της θέσεις να γίνουν πιο εύκολα αποδεκτές από τους ψηφοφόρους.

Έτσι, η δεξιά κατηγορεί την αριστερά ως Μαρξιστική και η αριστερά τη δεξιά ως Φιλελεύθερη-Νεοφιλελεύθερη. ΠΟΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΟΜΩΣ, ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΑΛΛΑΖΟΥΝ. Η κεντρικά καθοδηγούμενη οικονομία η οποία εφαρμόστηκε εν ονόματι του Μαρξισμού, δεν μπόρεσε να θρέψει τους ανθράκους της.

Η ουσία όμως του Μαρξισμού είναι ο ανθρωπισμός που δεν ξεπερνιέται με τίποτα και θα εκφράζει πάντα την “κοινωνική ισότητα” ως αντίληψη “για αξιοπρεπή ζωή όλων”. Ο φιλελευθερισμός αρχικά ως θεωρία της ελεύθερης οικονομίας ενδιαφερόταν για όσους είχαν στη κατοχή τους τα Μέσα Μαζικής Παραγωγής, δηλαδή τους κεφαλαιούχους.

Με τη καθιέρωση της Δημοκρατίας, τα φιλελεύθερα κόμματα για να κερδίζουν στις εκλογές άρχιζαν να εμφανίζουν λαϊκές θέσεις και έτσι το Κράτος με τη πολύπλευρη οικονομική πολιτική αναμειγνύεται δραστηρικά στα οικονομικά γεγονότα και με την υποστήριξη των εργατικών συνδικάτων η φιλελεύθερη οικονομία εκφράζεται με την “Κοινωνική Οικονομία”.

Όλοι πλέον, έχουν αποδεχτεί λίγο πολύ το «Κράτος Πρόνοιας» στο οποίο η οικονομία οφείλει να λειτουργεί με υψηλούς ρυθμούς, για να παρέχει σε όλους τους πολίτες μια αξιοπρεπή δουλειά και όχι να τους καταδικάζουν να ζουν με τις ελεημοσύνες των επιδομάτων.

Από τα παραπάνω αναδεικνύεται ο δρόμος της πόλης των πολιτών στην κοινωνία. Ο διαχωρισμός και η διάιρεση της πόλης με ομάδες πολιτών αλ-

ληλοεξουδετερωμένες, όχι μόνο αποδυναμώνει τη δυναμική της ισχύος των λαϊκών αποκτήσεων αλλά και αυτοκαταργεί την αγωνιστική διάθεση των πολιτών.

Στην εποχή μας οι λαϊκές απαιτήσεις κερδίζουν αν στοχεύουν από όλους στη δημοκρατική οργάνωση της οικονομίας. Δημοκρατική οργάνωση σημαίνει η λαϊκή δυναμική να αντισταθμίζει ισόδυναμα τα μέτρα και τις διαδικασίες που επιβάλλουν οι ισχυροί.

α) Στο κέρδος και στη διοίκηση των επιχειρήσεων να συμμετέχουν ποσοστιαία οι εργαζόμενοι.

β) Τα χρηματιστήρια να επεκταθούν και σε μικρότερες τοπικές επιχειρήσεις, να ελέγχονται κοινωνικά και από τους μετόχους για να μετασχηματιστούν ως φορείς κοινωνικοποίησης των εταιρειών.

γ) Να γίνεται επίσημη κοστολόγηση σε όλα τα στάδια κάθε παραγόμενου προϊόντος και να αναγράφεται επί του προϊόντος η τιμή πώλησης από τον παραγωγό. Με αυτό τον τρόπο, ο πολίτης-καταναλωτής μπορεί να κρίνει όλους τους άπληστους και εκμεταλλευτές.

Τέτοιες διεκδικήσεις, αν κατοχυρωθούν από το σύνολο των πολιτών, οι οικονομίες θα γίνουν ωφέλιμες για όλους και δεν θα έχει ιδιαίτερη σημασία αν η ιδιοκτησία των επιχειρήσεων ανήκει σε ιδιώτες ή το Κράτος.

Ο αγώνας αυτός θα είναι συνεχής όσο υπάρχει αστική κοινωνία. Μόνο τότε, όταν ο λαός θα τιθασεύσει την αγορά θα μερώνουν και οι ίδιοι οι άνθρωποι.

Τότε, οι κοινωνικές λειτουργίες θα δικαιώνουν το όραμα του “Ανθρωπισμού” από το Μαρξισμό και τις πρακτικές του Φιλελευθερισμού για μια «Κοινωνική Οικονομία».

Θερμοκοιτίδες

ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΕΟΪΔΡΥΟΜΕΝΕΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΑΪΛΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΣΙΜΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις όταν δημιουργούνται και μέχρι να μπουν σε παραγωγικές διαδικασίες, αφού προσαρμοστούν στη λειτουργία των αγορών δεν είναι δυνατόν να μπορέσουν να λειτουργήσουν σε αυτό το νηπιακό τους στάδιο με τις ίδιες νομικές, φορολογικές και ανταγωνιστικές συνθήκες, τις οποίες έχει διαμορφώσει η αγορά και το κράτος. Και αν επιζηθούν θα μπουν στο στίβο της αγοράς αρρωστημένες και αν ορθοποδήσουν θα γίνει πολύ καθυστερημένα, αλλά θα είναι λίγο απαξιωμένες ή για να ορθοποδήσουν χρησιμοποιούν κάθε αθέμιτο ή θεμιτό μέσον.

Για τον λόγο αυτό δεν αρκεί να ιδρυθεί μία επιχείρηση έστω και με την ενίσχυση επιδοτήσεων.

Αν η κοινωνία χρειάζεται πρόοδο και ανάπτυξη, αν χρειάζεται όλη η κοινωνία να συμμετέχει και να ωφελείται από αυτήν, αν χρειάζεται να δημιουργούνται νέες υπηρεσίες και προϊόντα για να καλύπτουν τις ανάγκες και τις επιθυμίες των πολιτών και μάλιστα των πολιτών σε όλο τον κόσμο, τότε το

Κράτος έχει υποχρέωση να δημιουργήσει τις συνθήκες που απαιτούνται για να μπορεί και αυτό να έχει από τις επιχειρήσεις αυτές όφελος και οικονομικό και λειτουργικό.

Όπως το νεογέννητο στο νοσοκομείο το φέρνουν στη ζωή μέσα σε ειδικό περιβάλλον, μέσα σε θερμοκοιτίδες με την συνεχή μέριμνα των υπευθύνων ιατρών και νοσηλευτών και μετά το παραδίδουν στους γονείς του, οι οποίοι και αυτοί στο σπίτι το μεγαλώνουν με προστατευτικές συνθήκες. Έτσι το Κράτος πρέπει να υποστηρίζει την γέννα και την πορεία ζωής της κάθε νεογέννητης επιχείρησης.

Θερμοκοιτίδες λοιπόν χρειάζονται οι νεοϊδρυόμενες μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Δηλαδή το Κράτος πρέπει να επενδύσει για οφέλος του και να λειτουργεί ένα ΙΔΡΥΜΑ, στο οποίο θα αποτεινεται κάθε νεοϊδρυόμενη επιχείρηση, αρκεί να έχει σκοπό να παράγει εμπορεύσιμα άυλα ή υλικά προϊόντα.

Το Ίδρυμα θα έχει καθημερινή μέριμνα για την επιχείρηση αυτή, δηλαδή θα παρέχει όλες τις χρη-

ματοδοτικές ανάγκες, θα παρέχει όλη την τεχνολογία που χρειάζεται η επιχείρηση, θα παρέχει κάθε πληροφόρηση που χρειάζεται η επιχείρηση, επίσης συμβουλές ειδικών, συμμετοχή ειδικών σε επί μέρους δραστηριότητες και όλη αυτή η μέριμνα πρέπει να γίνεται για 3 χρόνια ή με κάποια παράταση όταν χρειαστεί.

Τότε λοιπόν θα κριθεί αν η επιχείρηση είναι έτοιμη και υγιής για να μπει με αυτοπεποίθηση στον σκληρά ανταγωνιστικό στίβο της αγοράς και τότε δεν θα χρειάζεται η επιχείρηση πλέον επιδοτήσεις γιατί είναι υγιής (η επιδότηση είναι πάντα η ασπιρίνη στον άρρωστο) και αυτοδύναμη.

Αν θέλουμε λοιπόν ως υποστηρίζομε με κάθε τρόπο την αλλαγή στο Κράτος μας, που βλέπει μόνο ψηλά τους μεγάλους, για να έχουμε ένα κράτος όχι μόνο σωστό, αλλά και ωφέλιμο για το ίδιο και τους πολίτες του, κερδίζοντας όλοι μια πλατιά κοινωνική και υγιή ανταπτιξιακή πορεία.

ΔΗΜ ΗΛΙΑΚΗΣ

Τα «μαντζούνια» της γιαγιάς δικαιώνονται...

Της **TANIAS ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΥ**

Ομάδα επιστημόνων από επτά πανεπιστημιακά ιδρύματα και ένα ερευνητικό ινστιτούτο ένωσαν τις δυνάμεις τους σε ένα φιλόδοξο πρόγραμμα με στόχο την καταγραφή, διατήρηση αλλά και ανάπτυξη του ελληνικού φυτικού πλούτου μέσω της ανακάλυψης των ουσιών και των ιδιοτήτων των φυτών.

Ο στόχος είναι να προσφέρουν «ολοκληρωμένες υπηρεσίες» σε όποιον παραγωγό, ερευνητή, εταιρεία ή όποιον άλλο θα ήθελε να δημιουργήσει προϊόντα αξιοποιώντας τις δυνάμεις των φυτών. Το Plant Up όπως έχει ονομαστεί το πρόγραμμα, «είναι ένας τρόπος να βοηθήσει η έρευνα την οικονομία της χώρας», επισημαίνει ο κ. Αλέξιος-Λεάνδρος Σκαλτσούνης, καθηγητής του τομέα Φαρμακογνωσίας και Χημείας Φυσικών Προϊόντων και επικεφαλής της προσπάθειας.

Για να αποφευχθούν οι παρεξηγήσεις, ο καθηγητής διευκρινίζει ότι η «αξιοποίηση» σε αυτή την περίπτωση δεν είναι κάτι επιβλαβές για το φυσικό περιβάλλον, αντίθετα αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την επιβίωσή του.

Ο στόχος είναι, να δημιουργηθεί μια βάση δεδομένων με τα συστατικά και τις ιδιότητες του κάθε φυτού, οι οποίες θα αξιολογηθούν φαρμακολογικά. «Έτσι θα μπορούμε να παρέχουμε πληροφορίες και βοήθεια σε όποιον ενδιαφέρεται να αξιοποιήσει τον φυτικό πλούτο της χώρας, στον παραγωγό, στη βιομηχανία ή στη φαρμακευτική», τονίζει ο καθηγητής. Οι πληροφορίες που θα συγκεντρωθούν για τη χημική σύσταση των φυτών, θα μπορούσαν να κεντρίσουν το ενδιαφέρον επίδοξων επενδυτών και να λειτουργήσουν ως πόλος έλξης για την επένδυση κεφαλαίων.

Προϋπόθεση

«Ένα εκχύλισμα που χρησιμοποιείται στο πλαίσιο μιας φαρμακευτικής αγωγής πρέπει να έχει σταθερή χημική σύσταση», εξηγεί ο κ. Σκαλτσούνης. «Τα herbal medicine χρειάζονται μεγάλη προσοχή. Μια συγκεκριμένη δόση μπορεί να είναι θεραπευτική. Όμως αν αυτή αυξηθεί, το αποτέλεσμα μπορεί να είναι εξαιρετικά τοξικό για τον οργανισμό».

Το εργαστήριο Φαρμακολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών μπορεί να βοηθήσει τους αγρότες που ασχολούνται με την καλλιέργεια αρωματικών φυτών να ανακαλύψουν πόσο ποσοστό κάποιας ουσίας έχει η σοδιά τους, προτείνοντας αποδοτικότερους τρόπους καλλιέργειας.

Έχουν τα τρόφιμα «αστυνομική ταυτότητα»; Και όμως έχουν και μάλιστα αυτή... εκδίδεται

► Γιατί επιστήμονες από επτά πανεπιστήμια τα βάζουν στο μικροσκόπιό τους

στο Ίδρυμα Ιατροβιολογικών Ερευνών της Ακαδημίας Αθηνών (ΙΙΒΕΑΑ) από επιστήμονες της Ερευνητικής Μονάδας Πρωτεωμικής. Οι ερευνητές της Μονάδας ανέπτυξαν με χρήση τεχνολογιών αιχμής μια καινοτόμο μεθοδολογία η οποία επιτρέπει για πρώτη φορά τον ακριβή ποιοτικό και ποσοτικό προσδιορισμό των συστατικών οποιουδήποτε τροφίμου. Στο πλαίσιο αυτό εξέδωσαν προσφάτως την «ταυτότητα» της μεγαλύτερης «ελληνίδας star» (των τροφίμων), της φέτας.

Η μέθοδος όμως των ελλήνων επιστημόνων δεν αφορά αποκλειστικώς τη φέτα: μπορεί να εφαρμοσθεί σε όλα τα είδη τροφίμων, υγρών ή στερεών, ζωικής ή φυτικής προέλευσης, ακόμη και στα συμπληρώματα διατροφής, αποκλύπτοντας μέσω της πλήρους «χαρτογράφησης» του «DNA» τους από πού κρατάει η σκούφια τους αλλά και... τι κενό φουμάρουν. Διότι η τροφομετρία – ο νέος αυτός όρος ελληνικής καταγωγής που μπαίνει δυναμικά στη ζωή μας, – μπορεί να μας χαρίσει «προσωποποιημένη» διατροφή μέσω της κατανάλωσης τροφίμων με ... ονοματεπώνυμο, όπως ανέφεραν οι «πατέρες» της, ερευνητές του ΙΙΒΕΑΑ, δρες Γιώργος Τσάγκαρης και Θανάσης Αναγνωστόπουλος.

Συνένωση δυνάμεων

Εκτός από το ΕΚΠΑ (Εργαστήριο Φαρμακογνωσίας και Χημείας Φυσικών Προϊόντων), συμμετέχουν το Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο, το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, το Πανεπιστήμιο Κρήτης, το Πανεπιστήμιο Πατρών, το ΤΕΙ Δυτικής Ελλάδας, ο Ελληνικός Γεωργικός Οργανισμός – ΔΗΜΗΤΡΑ και το Μεσογειακό Αγρονομικό Ινστιτούτο Χανίων.

«Θέλουμε όποιος απευθυνθεί σε εμάς να μπορεί να έχει ολοκληρωμένες υπηρεσίες: Σπόρο πιστοποιημένο, συμβουλές για καλές καλλιεργητικές πρακτικές, αξιολόγηση των μορίων του φυτού, δυνατότητα δημιουργίας εκχυλίσματος και εκτίμηση των δεικτών από τους βιολόγους», επισημαίνει η Μαρία Χαλαμπαλάκη, βοηθός καθηγήτη στον τομέα Φαρμακογνωσίας και Χημείας Φυσικών Προϊόντων της Φαρμακευτικής Σχολής Αθηνών.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΣΠΟΡΟΥΣ ΩΣ ΚΟΙΝΟ ΑΓΑΘΟ

Της **ΛΕΝΑΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ**

Το Δίκτυο Σποροφύλαξης Αττικής ένωσε πριν από πέντε χρόνια ομάδες με κοινό τόπο τη συλλογή και την καλλιέργεια σπόρων, τη διατήρηση και τη δωρεάν ανταλλαγή παραδοσιακών ποικιλιών ως κοινό αγαθό κι όχι ως πεδίο κερδοφορίας μιας χούφτας μεγάλων εταιρειών, όπως η Monsanto, η Bayer και η Syngenta, που μονοπωλούν τη σποροπαραγωγή και την κατοχύρωσή της.

Τα μέλη των ομάδων φυτεύουν σε μπαλκόνια, τάρτσες ή χωράφια και διατηρούν τις ποικιλίες τους σε μικρότερες ή μεγαλύτερες άτυπες τράπεζες σπόρων: η κοινότητα «Πελίτι» στη Δράμα, οι «Δρυάδες» στην Ακαδημία Πλάτωνος και το ανταλλακτήριο σπόρων Βύρωνα «Τα Σπόρια» στο Κοινωνικό Πολιτιστικό Κέντρο Βύρωνα.

«Η βιοποικιλότητα των σπόρων δείχνει και την ποικιλία των ταυτοτήτων. Η πολυχρωμία και η διαφορετικότητα συνιστούν ένα μωσαϊκό που δείχνει την ομορφιά του κόσμου ενάντια στην ομοιομορφία, κομμάτι της βιομηχανικής γεωργίας.

Τα προβλήματα

Σε νομοθετικό επίπεδο οι διαδικασίες κινούνται αργά, με τις κατακτήσεις να έρχονται ως αποτέλεσμα του πανευρωπαϊκού αγώνα για τη διάσωση των παραδοσιακών σπόρων, που προσπαθεί να αντισταθμίσει την τεράστια πίεση των λόμπι των πολυεθνικών στη διαμόρφωση της πολιτικής, επισημαίνει η κ. Χριστοδουλάρη, εκφράζοντας παράλληλα την αισιοδοξία της.

«Τελευταία πετύχαμε στο Ευρωκοινοβούλιο μια σημαντική νίκη, καθώς το καλοκαίρι επιτράπηκε στους βιοκαλλιεργητές να έχουν και να αναπαράγουν το δικό τους «ετερογενές γενετικό υλικό» –έτσι ονομάζουν τους σπόρους που δεν είναι περασμένοι στον επίσημο κατάλόγο τους– πράγμα πολύ δαπανηρό και χρονοβόρο.

Ο αγρότης «δεν ξέρει αν είναι υψιπαραγωγής και δεν ρισκάρει να μην βγάλει το εισόδημά του». Γι' αυτό και προτείνει «μία δοκιμαστική καλλιέργεια, όπου μειωμένη παραγωγή και έσοδα μπορεί να αντισταθμιστούν από το δεδομένο χαμηλότερο κόστος και ίσως την υψηλότερη τιμή».

Το τρίπτυχο «τοπική ποικιλία – τοπική καλλιέργεια – τοπική κατανάλωση» και μια άλλη «πιστοποίηση», τη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ των συναλλασσόμενων, μαζί με συγκροτημένη προώθηση από τους ίδιους τους παραγωγούς.

Η ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΕΙΝΑΣ

«Αυτός που έχει τα όπλα,
έχει και το ψωμί».

Louis Auguste Blanqui

Άσχημο πράγμα η πείνα. Κι όταν πεινάς δύο πράγματα μπορούν να συμβούν. Ή θα ξυπνήσεις και θα δεις ποιός ευθύνεται για την πείνα σου ή θα παραμείνεις στον λήθαργο που βρισκόσουν πριν πεινάσεις.

Σύντομα οι επιπτώσεις και τα αποτελέσματα των μνημονίων έγιναν νόμοι του Κράτους και μία παγιωμένη πραγματικότητα, είναι εδώ για να μας υπενθυμίσει πόσο αναλώσιμοι είμαστε απέναντι σε αυτούς που κατέχουν τα μέσα και τον πλούτο αλλά και σε αυτούς που ψηφίζονται για να συνηθούν αυτή την αθλιότητα.

Η κρίση και τα μνημόνια δέν έφεραν μόνο την οικονομική καταστροφή. Έκαναν κάτι πολύ χειρότερο. Ταύτισαν το θύτη με το θύμα. Ξέπλυναν τις «αμαρτίες» των αφεντικών και έστρεψαν την κοινή γνώμη στους «κακούς» Γερμανούς.

Κάτω από το ιδεολόγημα του αδικημένου ελληνικού έθνους μας καλούν οι επαγγελματίες πολιτικοί μαζί με τους βιομήχανους και τα μεγάλα αφεντικά να μείνουμε ενωμένοι, για να ξεπερα-

στεί η κρίση.

Πρώτον. Η κρίση δέν θα ξεπεραστεί ούτε σε 30 χρόνια. Μπορεί να ξεπεραστεί για αυτούς που κέρδιζαν πολλά και τώρα κερδίζουν απλά λιγότερα. Για την πλειοψηφία των εργαζομένων ακόμη και αν η ανεργία φτάσει στο 12% ύστερα από 20 χρόνια, οι μισθοί δέν πρόκειται να είναι πάνω από 700-800 ευρώ το μήνα.

Δεύτερον. Η κρίση δέν επηρεάζει όλους το ίδιο. Αυτοί που κέρδιζαν πολλά και τώρα απλά λιγότερα δέν δικαιούνται να μιλάνε για κρίση και να την συγκρίνουν με την ισοπέδωση του βιοτικού επιπέδου του μέσου εργαζόμενου και άνεργου. Η Ελλάδα υπήρχε και πριν το 2010 και βέβαια δέν είμαστε όλοι επιχειρηματίες.

Τρίτον. Την ίδια στιγμή, όλες οι χώρες του κόσμου είναι χρεωμένες. Η συνταγή για να αντιμετωπίσουν την κρίση όλα τα κράτη είναι η ίδια. Αυσλία στοις διεφθαρμένες κυβερνήσεις, συνεχόμενη χρηματοδότηση στις τράπεζες, κάλυψη των οφσώρ με την ανύπαρκτη φορολογία, σιωπή και συγκάλυψη των μεγάλων σκανδάλων, κρατική υποστήριξη στις μεγάλες επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα. Στον αντίποδα για αυτούς που «δέν είχαν μυαλό» ή «ήταν τεμπέληδες» έχουμε την συνεχιζόμενη λιτότητα, τις συνεχείς αυξήσεις των προϊόντων πρώτης ανάγκης, τις απολύσεις, την μαύρη εργασία, τους μισθούς

πείνας, τους εκβιασμούς των εισπρακτικών εταιρειών, τους πλειστηριασμούς, τις εξώσεις, τα ανύπαρκτα επιδόματα πρόνοιας, την ελλιπή νοσοκομειακή περίθαλψη, τα ανύπαρκτα δικαιώματα το κυνήγι της εφορίας και των τραπεζών, μία δικαιοσύνη που κλείνει τα μάτια στους έχοντες αλλά καταδικάζει και τιμωρεί τους μή έχοντες και άλλα...

Είναι φανερό λοιπόν πως το πρόβλημα:

A. είναι παγκόσμιο

B. επηρεάζει κυρίως όλους τους φτωχούς εργαζόμενους ή άνεργους

Γ. Οι πραγματικοί ένοχοι δέν είναι οι κακοί Γερμανοί αλλά το παγκόσμιο οικονομικό-πολιτικό-κοινωνικό σύστημα. Μέρος αυτού του συστήματος αποτελούν σκέδον όλες οι κυβερνήσεις οι αντιπολιτεύσεις του κόσμου. Τα όργανά τους είναι οι διάφοροι οργανισμοί που προστατεύουν το κεφάλαιο και συντηρούν το τεράστιο χάσμα που υπάρχει ανάμεσα στα ανώτερα κοινωνικά στρώματα και στα κατώτερα.

Το πιο σημαντικό όμως είναι να καταλάβει ο μέσος φτωχός, ποιός πραγματικά ευθύνεται για την φτώχεια του. Και στη συνέχεια τί οφείλει και τί μπορεί να κάνει για να απαλλάξει τον εαυτό του αλλά και την κοινωνία από την σημερινή και αυριανή δυστοπία. Όλοι είμαστε μέρος της κοινωνίας και οφείλουμε να βρούμε μαζί μία λύση.

Όπως ακριβώς τα μάτια μας
χρειάζονται φως για να δουν,
έτσι και το μυαλό μας χρειάζεται
τα ιδέες για να αντιληφθεί

Ναπολέων Χιλ, Αμερικάνος Συγγραφέας

Μπορεί να έχεις φοβερές ιδέες,
αλλά αν δεν τις περάσεις
προς τα έξω, οι ιδέες σου δεν
θα σε οδηγήσουν πουθενά.

Lee Iacocca, Αμερικανός manager

Να φοβάσαι τους προφήτες
και αυτούς που είναι έτοιμοι
να πεθάνουν για την αλήθεια,
επειδή κατά κανόνα κάνουν και
άλλους να πεθάνουν μαζί τους,
μερικές φορές πριν από αυτούς
και καμιά φορά αντί γι' αυτούς.

Ουμπέρτο Έκο

ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Ιδεολογία είναι μια οργανωμένη συλλογή ιδεών. Η λέξη χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά από τον Κόμη Antoine Destutt de Tracy στα τέλη του 18ου αιώνα για να ορίσει μια «επιστήμη των ιδεών». Ως ιδεολογία μπορεί να θεωρηθεί ένα συνολικό όραμα, ένας τρόπος αντιμετώπισης των πραγμάτων (σύγκρινε με κοσμοθεωρία), στην κοινή λογική και σύμφωνα με διάφορες φιλοσοφικές τάσεις (συμπεριλαμβανομένων των πολιτικών ιδεολογιών), ή ένα σύνολο ιδεών που προτείνει μια κοινωνική τάξη για όλη την κοινωνία. Ο βασικός στόχος μιας ιδεολογίας είναι να φέρει αλλαγή στην κοινωνία μέσω μιας ρυθμιστικής διαδικασίας (πώς θα έπρεπε να είναι ο κόσμος). Οι ιδεολογίες έχουν την τάση να περιλαμβάνουν αφηρημένες έννοιες προς εφαρμογή στον πραγματικό κόσμο και για τον λόγο αυτό συναντώνται πολύ συχνά στο πεδίο της πολιτικής.

Η ιδεολογία στην καθημερινή κοινωνία

Σε δημόσιες συζητήσεις κάποιες ιδέες τίθενται πιο συχνά από άλλες. Συχνά, διαφορετικά άτομα σε διαφορετικούς χώρους παρουσιάζουν εντυπωσιακά κοινό τρόπο σκέψης. Για τους κοινωνικούς επιστήμονες, μια εξήγηση για αυτές τις περιπτώσεις ομοφωνίας είναι η ύπαρξη ιδεολογίας.

Κάθε κοινωνία έχει μια ιδεολογία η οποία αποτελεί τη βάση της «κοινής γνώμης» ή της κοινής λογικής, μια βάση που συνήθως παραμένει αόρατη στα περισσότερα μέλη της κοινωνίας. Αυτή

η επικρατούσα ιδεολογία θεωρείται «ουδέτερη» και περιλαμβάνει θεωρίες που κατά κανόνα δεν δέχονται αμφισβήτηση. Εν τω μεταξύ, όλες οι άλλες ιδεολογίες που διαφέρουν από την επικρατούσα θεωρούνται ριζοσπαστικές, ανεξάρτητα από το περιεχόμενο του πραγματικού τους οράματος. Ο φιλόσοφος Μισέλ Φουκώ έγραψε για την έννοια της φαινομενικής ιδεολογικής ουδετερότητας. Η ιδεολογία διαφέρει από τη φιλοσοφία ως προς το εξής: η φιλοσοφία είναι ένας τρόπος να ζήσει τη ζωή του κάποιος, ενώ η ιδεολογία είναι ένας σχεδόν ιδανικός τρόπος ζωής για όλη την κοινωνία. Κάποιοι θεωρούν ότι η ιδεολογία έχει θετικά χαρακτηριστικά, όπως η δύναμη και ο ζήλος, ή αρνητικά στοιχεία, όπως υπερβολική βεβαιότητα και μεγάλη δυσκαμψία.

Οργανώσεις που αγωνίζονται να αποκτήσουν εξουσία προσπαθούν να επηρεάσουν την ιδεολογία μιας κοινωνίας, με στόχο να τη φέρουν πιο κοντά σε αυτό που τη θέλουν να γίνει. Πολιτικές οργανώσεις (συμπεριλαμβανομένων των κυβερνήσεων) και άλλες ομάδες (π.χ. ομάδες λόμπι) προσπαθούν να επηρεάσουν ανθρώπους προωθώντας τις απόψεις τους.

Όταν τα περισσότερα μέλη μιας κοινωνίας σκέφτονται με τον ίδιο τρόπο για κάποια θέμα, ή και ακόμη ξεχνούν ότι υπάρχουν εναλλακτικές απόψεις στο κατεστημένο, τότε πρόκειται για ηγεμονία, για την οποία έγραψε ο φιλόσοφος Αντόνιο Γκράμσι. Οι σύγχρονοι γλωσσολόγοι μελετούν τον μηχανισμό της εννοιολογικής μεταφοράς, με τον οποίο θεωρούν ότι είναι πιθανό να μεταδίδεται αυτή η «κοινή σκέψη».

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Η διαμάχη μεταξύ των γενεών είναι ήδη σε εξέλιξη δεν ήταν λίγοι εκείνοι που θεώρησαν «άδικη» την αύξηση των συντάξεων επικαλούμενοι το γεγονός ότι οι νεότερες γενεές θα πρέπει να εργασθούν μέχρι το 67ο έτος της ηλικίας τους, θα καταβάλουν υψηλότερες εισφορές στα ταμεία συντάξεων και στο τέλος θα λάβουν πολύ χαμηλότερες συντάξεις από τους σημερινούς συνταξιούχους. Οι ηλικιωμένοι να «ληηλατήσουν» τους νεότερους».

Οι ηλικιωμένοι μπορούν να προσφέρουν πολλά

Οι πιο ψύχραιμοι προτείνουν μια συμβιβαστική φόρμουλα, ένα νέο «συμβόλαιο γενεών». Οι νεότεροι θα μπορούσαν να αντλήσουν οφέλη από τους ηλικιωμένους σε διάφορα πεδία της οικονομικής αλλά και της κοινωνικής ζωής, εκτιμούν οι κοινωνιολόγοι. Δεν είναι μόνο η επαγγελματική τεχνογνωσία των βετεράνων που είναι απαραίτητη στους νεότερους, αλλά και οι παλαιότερες «αρετές» που τείνουν να εξαφανιστούν. «Είναι οι κώδικες συμπεριφοράς στις εργασιακές αλλά και στις διαπροσωπικές σχέσεις, που πολλές φορές δίνουν προτεραιότητα σε ηθικούς κανόνες»,

Οίκος ευγηρίας και κοινόβια ηλικιωμένων

Προς το παρόν όμως οι ηλικιωμένοι είναι αντιμετώπιση με άλλες προκλήσεις. Η ζωή στην «τρίτη ηλικία» δεν είναι εύκολη. Ακόμη και ο καλύτερος οίκος ευγηρίας δεν παύει να είναι ένα γκέτο για ηλικιωμένους και μάλιστα πανάκριβο. Νέες μορφές συμβίωσης νέων και ηλικιωμένων έχουν κάνει την εμφάνισή τους τα τελευταία χρόνια. Το συγκρότημα κατοικιών διαθέτει πλήρη υποδομή. Υπάρχει ιατρείο, κουρείο, εστιατόριο, καφετερία, ακόμη και

πισίνα. Πρόκειται για μια μικρή πόλη, όπου οι ηλικιωμένοι συμβιών με τους νεότερους, χωρίς ο ένας να αποκλείει τον άλλον.

Έξυπνα συστήματα

Η «φτώχεια των ηλικιωμένων» είναι μια σκληρή πραγματικότητα.

Εκείνοι που προτιμούν να μην ξεσιπωθούν, έχουν τη δυνατότητα, χάρη στη σύγχρονη τεχνολογία, να παραμείνουν στα σπίτια τους. Έχει αναπτύξει ένα μοντέλο κατοικίας, στο οποίο μπορούν να ζουν οι ηλικιωμένοι κάνοντας χρήση υπερσύγχρονων συστημάτων πληροφορικής, που τους διασφαλίζουν το ύψιστο βαθμό αυτονομίας.

Νέες τάσεις και συμπεριφορές

Η «τρίτη ηλικία» έχει καταστεί τα τελευταία χρόνια μια ενδιαφέρουσα καταναλωτική ομάδα. Το μάρκετινγκ έχει ανακαλύψει τις ανάγκες και τα ενδιαφέροντα της εν λόγω ομάδας και έχει προσανατολίσει ανάλογα τις στρατηγικές του. Πολλοί από τους ηλικιωμένους αθλούνται τακτικά, διαθέτουν ένα ικανοποιητικό εισόδημα και ξεδεύουν ευχαρίστως τα χρήματά τους. «Ηδονισμός αντί αποταμίευσης» είναι το μότο τους, Σύμφωνα με σχετικές έρευνες οι 50 και άνω διοχετεύουν ετησίως στην αγορά το ένα τρίτο των πόρων που διαθέτουν στην κατανάλωση. Όλοι οι παραγωγικοί κλάδοι έχουν προσαρμόσει τα προϊόντα τους στην «τρίτη ηλικία» και τις ανάγκες της. Από τα κινητά τηλέφωνα μέχρι τη χαρτιά της τράπουλας και τα τηλεχειριστήρια, η βιομηχανία επιδιώκει να ικανοποιήσει κάθε επιθυμία των ηλικιωμένων. Η κοινωνία γερνάει. Τουλάχιστον προσαρμόζεται σε αυτό το δεδομένο.

ΕΝΕΡΓΟΣ ΓΗΡΑΝΣΗ

Υγεία. Σωματική και Ψυχική, Πρόληψη και Αγωγή Υγείας.

- Πρωτοβουλίες ενημέρωσης των ατόμων της Γ' ηλικίας, αλλά και των πολιτών που τα φροντίζουν για την ορθή χρήση των φαρμάκων. Λόγω του ότι οι ηλικιωμένοι συνήθως πάσχουν ταυτόχρονα από περισσότερες από μια παθήσεις και συχνά παίρνουν πολλά φάρμακα με κίνδυνο παρενεργειών ή αλληλοεπιδράσεων κινδύνου με την λάθος χρήση αυτών.
- Διατήρηση και ενίσχυση του προγράμματος «βοήθεια στο σπίτι». Εξεύρεση δυνατοτήτων κάλυψης της κατ'οίκον νοσηλείας σε ειδικές κατηγορίες ηλικιωμένων σε συνεργασία με κρατικούς φορείς και εθελοντές.
- Παροχή ψυχολογικής στήριξης από εξειδικευμένους επιστήμονες με την δημιουργία κέντρων ψυχοκοινωνικής υποστήριξης στους Δήμους.
- Προγράμματα πρόληψης ατυχημάτων στο σπίτι και στην πόλη, έκδοση ειδικών οδηγιών
- Ανάπτυξη μορφών για την διευκόλυνση της παροχής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης των ευπαθών ομάδων της Τρίτης μέσω των δημοτικών ιατρείων ή άλλων δομών.
- Αντιμετώπιση των γενικότερων καθοριστικών παραγόντων, όπως οι κοινωνικές σχέσεις, η φτώχεια, οι διακρίσεις, που επιδρούν στην ψυχική υγεία και στην ευημερία της τρίτης ηλικίας.
- Ευαισθητοποίηση για τα ψυχικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ηλικιωμένοι, όπως η κατάθλιψη, η γεροντική άνοια και το Αλτσχάιμερ, υποστήριξη πασχόντων και των οικογενειών τους.

Βιωματικά Θεατρικά εργαστήρια» για την τρίτη ηλικία

Η 100% ελληνική εταιρία ΜΕΓΑ με τα προϊόντα προσωπικής φροντίδας Sani Sensitive και ο Δήμος Αθηναίων ολοκληρώνουν μια ακόμα στοχευμένη κοινωνική δράση για την Τρίτη Ηλικία. Ο στόχος των βιωματικών θεατρικών εργαστηρίων ήταν:

Εξάσκηση της μνήμης

Καλλιέργεια ικανοτήτων έκφρασης σκέψεων και συναισθημάτων (ανάλυση, σύνθεση, κριτική, φαντασία, δημιουργικότητα, εφευρετικότητα).

Εξοικείωση με την ομαδική εργασία Κοινωνικοποίηση, δίνοντας παράλληλα χαρά στην καθημερινότητά τους Τα βιωματικά εργαστήρια κορυφώθηκαν μέσα από 25 διαφορετικές θεατρικές παραστάσεις οι οποίες πραγματοποιήθηκαν με ιδιαίτερη επιτυχία. Πρωταγωνιστές ήταν οι ίδιοι οι ηλικιωμένοι, τόσο στους ρόλους όσο και στην οργάνωση και επιμέλεια των παραστάσεων, τις οποίες παρακολούθησε και χειροκρότησε πλήθος κόσμου. Περισσότερα μπορείτε να βρείτε εδώ.

Η Τρίτη Ηλικία αποτελεί για τα Sani Sensitive ένα πολύτιμο κεφάλαιο που συμβάλει ουσιαστικά στη στήριξη της συνοχής της ελληνικής οικογένειας και κοινωνίας δίπλα στους ηλικιωμένους, υλοποιώντας με μεγάλη ευαισθησία ποικίλες κοινωνικές δράσεις σε συνεργασία με Δήμους, Γηροκομεία και Φιλανθρωπικές Οργανώσεις, που έχουν ως στόχο να συμβάλουν στη βελτίωση της καθημερινής ζωής και της υγείας τους.

Τα δικαιώματα των ανθρώπων της τρίτης ηλικίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

Η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει τα θέματα που αφορούν τους ηλικιωμένους ως θέματα κοινωνικής ευημερίας, πράγμα που δημιουργεί εκείνα τα δεδομένα ώστε οι δικαιούχοι να μετατρέπονται σε επαίτες και όχι σε πολίτες με ίσα δικαιώματα, ίδια βάση, όπως όλες οι άλλες ηλικίες.

Χρειάζεται επειγόντως να μετουσιωθεί η αντιμετώπιση του θέματος, από προσέγγιση κοινωνικής ευημερίας σε προσέγγιση βασικών και αναφαίρετων δικαιωμάτων.

Το κάποιο ενδιαφέρον για θέματα που αφορούν αυτήν την ηλικία είναι περιστασιακό, αποσπασματικό, δεν αξιολογείται με κανέναν τρόπο, δεν υπάρχουν στατιστικές, δεν υπάρχει ουσιαστική ενημέρωση ή καμπάνιες ευαισθητοποίησης του κοινού.

Ο σεβασμός για την τρίτη ηλικία είναι αυτοσεβασμός και δείχνει το επίπεδο του πολιτισμού μια χώρας.

Όλη η συμπεριφορά και γενικότερη μορφή απαξίωσης της κοινωνίας προσδίδει στους ηλικιωμένους την ετικέτα του «βάρους» και τους οδηγεί βαθμιαία σε μοναχικούς δρόμους απομόνωσης, φτώχιας, ψυχικής και βιολογικής κατάπτωσης.

Και, όμως, είναι αυτοί οι άνθρωποι που δούλεψαν, πάλεψαν μια ζωή, πρόσφεραν στην κοινωνία, έχτισαν τις δομές για να συνεχίσει να υπάρχει ο κόσμος του σήμερα και να προοδεύει. Οι εμπειρίες, η σοφία και η γνώση τους θα έπρεπε να αποτελούν σημεία αναφοράς για τους νεότερους και σταθερό έδαφος για τα επόμενα βήματά τους.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΕΙΚΟΝΙΚΟΥΣ ΑΚΤΙΒΙΣΤΕΣ:

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Πως μπορεί να γίνει κανείς κυβερνοακτιβιστής; Σύμφωνα με το «Εγχειρίδιο του Εικονικού Ακτιβιστή» που θα βρείτε στην σελίδα της οργάνωσης ακτιβισμού NetAction, «εάν μπορείς να γράψεις και να διαβάσεις και το κομπιούτερ σου έχει σύνδεση στο ίντερνετ, μπορείς κι εσύ να είσαι κυβερνοακτιβιστής!». Ο ακτιβισμός μέσω ίντερνετ απλώνεται σε πέντε βασικούς άξονες: την συγκέντρωση πληροφοριών, τη δημοσίευση σκοπών και απόψεων, τον διάλογο ανάμεσα σε ομάδες και μεμονωμένους ακτιβιστές, τον συντονισμό για δράση και την λήψη αποφάσεων. Τα πράγματα είναι απλά. Ο εικονικός ακτιβιστής σεφάρει στο δίκτυο αναζητώντας πληροφορίες, ανεβάζει ιστοσελίδες, ή χρησιμοποιεί ήδη υπάρχουσες για να δημοσιεύσει το υλικό του, στέλνει απόψεις και μηνύματα μέσω e-mail και κάνει διάλογο με άλλους χρήστες για να δημιουργήσει συμμαχίες, να οργανώσει κινητοποιήσεις και να συντονίσει την δράση του. Μια πληθώρα δικτυακών τόπων και προγραμμάτων υπάρχουν εκεί έξω για να τον βοηθήσουν σε κάθε του βήμα.

Η οργάνωση NetAction, παρέχει πλήρη οδηγό για την σωστή χρήση του e-mail, εργαλεία και σελίδες δημοσίευσης, προτάσεις για την συγκέντρωση χρημάτων, ετικέτα συμπεριφοράς του σωστού κυβερνοακτιβιστή και στρατηγικές για την επιτυχία κάθε ακτιβιστικής προσπάθειας. Όπως λένε οι εικονικοί ακτιβιστές, ένα εκατομμύριο e-mails είναι πιο εκκωφαντικό από μια επίθεση hacking.

Η δημοσίευση της καμπάνιας ή του σκοπού σας είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα, όπως και το να βρείτε μια εκστρατεία ακτιβισμού στην οποία θέλετε να συμμετέχετε και να βοηθήσετε ενεργά. Δεκάδες ακτιβιστικές ιστοσελίδες, blogs, forums, (ή ακόμα και causes στο facebook), ζητούν υποστηρικτές για ποικίλα περιβαλλοντικά, πολιτικά ή ανθρωπιστικά ζητήματα. Πολλά από αυτά τα μέσα επιτρέπουν

και την δική σας δημοσίευση στόχων, απόψεων ή εκστρατειών. Διαθέτουν μάλιστα τα απαραίτητα προγράμματα (software), κώδικες ή εγχειρίδια χρήσης, ώστε να μπορέσετε να ξεκινήσετε την δική σας καμπάνια, άμεσα, εύκολα και δωρεάν.

Indymedia: Το Indymedia, το παγκόσμιο δίκτυο αντιληροφόρησης από τα κάτω είναι το ιδανικό σημείο να ξεκινήσει την αναζήτησή του ο επιδοξός ακτιβιστής.

Activism networks: Σε οργανώσεις όπως το ActivismNetwork.org, το NetAction.org και το Activism.net ο κυβερνοακτιβιστής θα βρει οδηγίες για να ξεκινήσει την δική του καμπάνια,

Protest.Net: Το ιδανικότερο μέρος να αναζητήσει κανείς τα δρώμενα που τον ενδιαφέρουν, ή όσα θα συμβούν σε κάποια περιοχή κοντά του είναι το πόρταλ του Protest.Net

Στο Protest.Net μπορεί κανείς να δημοσιεύσει τις εκδηλώσεις και τις καμπάνιες της περιοχής του, να συμμετέχει σε δραστηριότητες, να βοηθήσει στην δημοσίευση και την επιλογή δράσεων που δεν έχουν ακόμα εισαχθεί στη βάση δεδομένων του δικτύου

Ωστόσο, στο διαδίκτυο θα βρείτε και όλες τις γνωστές ακτιβιστικές οργανώσεις την MoveOn.org για τους πιο συντηρητικούς, την Greenpeace και το WWF για την προστασία του περιβάλλοντος, την PGA κατά της της παγκοσμιοποίησης και δεκάδες άλλες μη κυβερνητικές ακτιβιστικές οργανώσεις. Όλες τους δέχονται δωρεές μέσω ίντερνετ, επιτρέπουν συμμετοχή στα forums και τα newsgroups τους και έχουν ηλεκτρονική εγγραφή μέλλων.

Στο μεταξύ, σε ιστοσελίδες όπως αυτές του GlobalVoices και του openDemocracy, θα έχετε την ευκαιρία να διαβάσετε και να δημοσιεύσετε απόψεις, να ενημερωθείτε για ακτιβιστικές δράσεις, να ανταλλάξετε ιδέες και να συμμετέχετε σε ένα διεθνές forum ελεύθερης έκφρασης και πολιτικής δράσης μέσω διαδικτύου.

ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ Εν κατακλείδι...

Μέσω νόμιμων, ή και παράνομων οδών, οι κυβερνοακτιβιστές και οι χακτιβιστές είναι η νέα δυναμική μορφή ακτιβισμού στον πλανήτη. Επηρεάζουν την κοινή γνώμη εύκολα και γρήγορα και τα μηνύματα τους θα φτάσουν μέχρι τα πέρατα της γης μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα, χωρίς κόστος και χωρίς γεωγραφικούς περιορισμούς. Το ίντερνετ αλλάζει το τοπίο των πολιτικών αγώνων, την ανταλλαγή πληροφοριών και απόψεων, τον συντονισμό δράσεων σε παγκόσμιο επίπεδο και την σύγχρονη ενημέρωση. Ωστόσο, υπάρχουν προβληματισμοί σχετικά με την δυνατότητα των λιγότερο ενημερωμένων τεχνολογικά να χρησιμοποιήσουν αυτή τη μορφή ενημέρωσης και ακτιβισμού. Επιπλέον, οι κάτοικοι των χωρών του τρίτου κόσμου που έχουν και τα περισσότερα πολιτικά και οικονομικά προβλήματα που χρίζουν ακτιβιστικής βοήθειας, στερούνται βασικών υποδομών και εκπαίδευσης για την χρήση του ίντερνετ και της σύγχρονης τεχνολογίας.

Από την άλλη μεριά, ο καταϊγισμός πληροφοριών, οι αντικρουόμενες και ακραίες αντιθετικές απόψεις και κινήματα, πολλές φορές πολώνουν, διασπούν ή μπερδεύουν τους ακτιβιστές με αποτέλεσμα αξιόλογες προσπάθειες να διαλύονται, να παγώνουν ή να ξεχνιούνται

Τέλος, η απρόσωπη φύση του ίντερνετ, μπορεί να υπονομεύσει την σημασία της προσωπικής επαφής που πάντα έπαιζε σημαντικό ρόλο στα κοινωνικοπολιτικά κινήματα. Όπως και να έχει πάντως, ο ακτιβισμός μέσω ίντερνετ είναι γεγονός, και μένει να δούμε πόσο μεγάλα και σημαντικά βήματα θα κάνει στο σύντομο μέλλον. Ίσως είναι καλή ιδέα, να μην μείνουμε απλοί παρατηρητές αλλά να βοηθήσουμε κιόλας. Το μόνο που χρειάζεται είναι ένα κομπιούτερ...

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ: ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΚΟΥΛΑ 2 ΡΕΘΥΜΝΟ, ΤΗΛ: 2831035042, ΦΑΞ: 2831023392,
E-MAIL: k.kainotomia@gmail.com SITE: www.koinonikikainotomia.gr
FACEBOOK: Κοινωνική Καινοτομία <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

Η έκδοση της εφημερίδας «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» δίνει το χρονικό περιθώριο στους αναγνώστες της, να στείλουν τις κοινωνικές καινοτόμες προτάσεις τους, στην εφημερίδα στο φαξ 2831023392 ή στο e-mail: k.kainotomia@gmail.com

Οι προτάσεις αυτές θα παρουσιάζονται είτε ως άρθρο, είτε ως μέρος των διαλόγων, στα επόμενα φύλλα.

Για τον σκοπό αυτό σε κάθε έκδοση, θα αναγράφονται τα θέματα που θα συζητηθούν στην επόμενη έκδοση της 31/7/2017. Τα θέματα αυτά είναι:

1. ΚΟΙΝΩΝΙΑ	ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
2. ΚΡΑΤΟΣ	ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ
3. ΑΓΟΡΑ	ΑΥΤΟΔΗΜΙΟΥΡΓΗΤΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ
4. ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟ	ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
5. ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΑ	ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
6. ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ:	>> >>
7. ΚΑΙΝΟΤΟΜΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ:	>> >>
8. ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ:	>> >>

Η εφημερίδα «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» κυκλοφορεί σε συγκεκριμένα σημεία πώλησης στην ΚΡΗΤΗ. Τα σημεία αυτά αναγράφονται στην ιστοσελίδα. www.koinonikikainotomia.gr, στην οποία αναρτώνται αναλυτικά όλες οι εκδόσεις της εφημερίδας

Το αντίτιμο για την εφημερίδα είναι προαιρετικό. Στα σημεία πώλησης οι εφημερίδες διατίθενται σε ιδιαίτερο σταντ πάνω στο οποίο υπάρχει «κουμπάρας» στον οποίο ο αναγνώστης προαιρετικά εισφέρει την οικονομική βοήθεια του, για την συνέχιση της έκδοσης της εφημερίδας. Η οικονομική διαχείριση της εφημερίδας δημοσιεύεται σε κάθε έκδοση όπως παρακάτω.

1. ΔΑΠΑΝΕΣ: ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ 5^{μη} ΕΤΟΥΣ 2.100€ - ΔΙΑΝΟΜΗΣ: ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ - ΙΔΡΥΣΗΣ: 1.716€ - ΛΟΙΠΑ
2. ΕΣΟΔΑ: ΙΔΡΥΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ 2.100 € - ΚΟΥΜΠΑΡΑ: 1.850 €
3. Εισφορές εκτός από τους κουμπάρδες δεν γίνονται δεκτές.

Την εφημερίδα διαχειρίζεται η Μη Κερδοσκοπική εταιρεία «Κοινωνική ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ» με έδρα Σκουλά 2, Ρέθυμνο, τηλ 2831035042, φαξ 2831023392. Υπεύθυνος: κ. Δημήτρης Ηλιάκης, e-mail: demeliakis@gmail.com, τηλ: 6974322338, facebook: Κοινωνική Καινοτομία, <https://www.facebook.com/k.kainotomia/>.

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΕΝΤΥΠΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

- ΚΤΕΛ Χανίων - Ρεθύμνου
- Χανιά, καφετέρια ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ οδός: Χατζ. Νταλιάνη 40. κ Σπύρος Ανδρουλάκης. τηλ 6973350988
- Χανιά Πολυχώρος ΜΕΓΑΛΟ οδός: Γρηγορίου Ε' 69. τηλ 2821072352
- ΚΤΕΛ, Καστέλι Κισσάμου
- Καστέλι Κισσάμου, περίπτερο έναντι 1^{ου} Γυμνασίου κ. Γεώρ. Τσουρουνακής, τηλ. 6972289878
- Παλαιόχωρα καφετέρια ΚΟΚΟΝΑΤ κ. Αντώνης Σεργινιάνης τηλ. 6971655429
- ΚΤΕΛ Παλαιόχωρας
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Καντάνου
- Βρύσες Αποκορώνου καφετέρια LA LUNA κ. Γιάννης Κασσάκης τηλ 2825051500
- ΚΤΕΛ, Σταθμός Βρύσες Αποκορώνου

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΥ

- Ρέθυμνο: Κέντρο Τύπου Μοάτσου. κ. Χαρίση Έλευθερία τηλ. 2831025935
- Ρέθυμνο: Βιβλίο Τύπος, Ηγούμενου Γαβριήλ 137
- ΚΤΕΛ Ρεθύμνου - Χανίων - Ηρακλείου
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗ κ. Τάσος Σταυρακάκης
- Ανώγεια super market ΑΡΙΑΔΗ, κ. Μπάμπης Δραμουντάνης
- Ανώγεια Οικία Μουσείο Νίκου Ξυλούρη
- Σίσαρχα
- Πέραμα, καφετέρια REVANS, τηλ 2834023319
- Σπήλι, super market, Σταύρος Μπριλάκης
- Πλακιάς, super market, Κώστας Τριπολιτάκης, τηλ. 6972186997
- Πλακιάς, super market, SYNKA
- Κάνεβος, super market Μαρία Ηλιάκη - Κουρμούλη

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

- Ηράκλειο Δισκοπολείο Αεράκης τηλ. 6980976609 (Πλατεία Κοραή)
- Ηράκλειο Κέντρο Τύπου κ. Βαγγελιώ Κουτάντου τηλ. 2810231090
- ΚΤΕΛ Ηρακλείου - Ρεθύμνου - Λασιθίου
- Καφετέρια ΚΤΕΛ Μοίρες Ηρακλείου
- Βιάννος καφέ ΑΔΑΜΑΚΗΣ κ. Ειρήνη κ υιός Πετράκης τηλ 2895022249

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

- Ιεράπετρα - Σταθμός ΚΤΕΛ
- Άγιος Νικόλαος καφετέρια Αστέρια λιμάνι Αγ. Νικολάου κ. Μιχ. Σγουρός τηλ. 6944714853
- Άγιος Νικόλαος - Σταθμός ΚΤΕΛ Αγίου Νικολάου
- Σητεία - Σταθμός ΚΤΕΛ Λασιθίου